

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

16. veljače 2023.*

„Žalba – Jezično uređenje – Obavijest o otvorenom natječaju za zapošljavanje administratora u području revizije – Poznavanje jezika – Ograničenje izbora drugog jezika natječaja na engleski, francuski ili njemački – Jezik komunikacije s Europskim uredom za odabir osoblja (EPSO) – Uredba br. 1 – Pravilnik o osoblju – Članak 1.d stavak 1. – Razlika u postupanju na temelju jezika – Opravdanje – Interes službe – Zahtjev da se zaposle administratori koji su ‚sposobni odmah početi raditi‘ – Sudski nadzor – Zahtijevani standard dokazivanja”

U predmetu C-623/20 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 20. studenoga 2020.,

Europska komisija, koju zastupa G. Gattinara, T. Lilamand i D. Milanowska, u svojstvu agenata,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Talijanska Republika, koju zastupa G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju P. Gentilija, *avvocato dello Stato*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

Kraljevina Španjolska, koju zastupaju L. Aguilera Ruiz i A. Gavela Llopis, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, u svojstvu sudaca prvog vijeća, A. Kumin i I. Ziemele (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: A. M. Collins,

tajnik: C. Di Bella, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 2. ožujka 2022.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 19. svibnja 2022.,

* Jezik postupka: talijanski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Europska komisija zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 9. rujna 2020., Italija/Komisija (T-437/16, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:410), kojom je on poništio obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/322/16 radi sastavljanja popisa uspješnih kandidata za administratore u području revizije (AD 5/AD 7) (SL 2016., C 171 A, str. 1.; u daljnjem tekstu: sporna obavijest o natječaju).

Pravni okvir

Uredba br. 1/58

- 2 U članku 1. Uredbe Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013. (SL 2013., L 158, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 10., str. 31.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 1/58), propisuje se:

„Službeni jezici i radni jezici institucija [Europske] unije su bugarski, češki, danski, engleski, estonski, finski, francuski, grčki, hrvatski, irski, latvijski, litavski, mađarski, malteški, nizozemski, njemački, poljski, portugalski, rumunjski, slovački, slovenski, španjolski, švedski i talijanski.”

- 3 Člankom 2. te uredbe propisuje se:

„Dokumenti koje država članica ili osoba koja podliježe zakonodavstvu države članice šalje institucijama [Unije] mogu biti sastavljeni na bilo kojem od službenih jezika koji izabere pošiljatelj. Odgovor se sastavlja na istom jeziku.”

- 4 U skladu s člankom 6. navedene uredbe:

„Institucije [...] mogu odrediti u svojem poslovniku koji će se jezici koristiti u posebnim slučajevima.”

Pravilnik o osoblju

- 5 Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), uspostavljen je Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. o Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale službenike Europskih zajednica i o uspostavi posebnih mjera privremeno primjenjivih na dužnosnike Komisije (SL 1968., L 56, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 6., str. 3. i ispravak SL 2016., L 289, str. 21.), kako je izmijenjena Uredbom (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (SL 2013., L 278, str. 15.).
- 6 Glava I. Pravilnika o osoblju, naslovljena „Opće odredbe”, sadržava njegove članke 1. do 10.c.

7 U članku 1.d Pravilnika o osoblju navodi se:

„1. Pri primjeni ovog Pravilnika o osoblju zabranjuje se svaka diskriminacija na osnovi [...] jezika [...]

[...]

6. Ne dovodeći u pitanje načela nediskriminacije i proporcionalnosti, svako ograničenje njihove primjene mora se temeljiti na objektivnim i opravdanim razlozima te mora biti usmjereno na opravdane ciljeve od općeg interesa u okviru kadrovske politike. [...]”

8 U skladu s člankom 2. Pravilnika o osoblju:

„1. Svaka institucija određuje tko unutar nje izvršava ovlasti koje su ovim Pravilnikom o osoblju dodijeljene tijelu za imenovanje.

2. Međutim, jedna ili više institucija mogu nekoj od njih ili međuinstitucijskom tijelu povjeriti izvršavanje nekih ili svih ovlasti dodijeljenih tijelu za imenovanje, osim odluka koje se odnose na imenovanje, promaknuća ili premještanje dužnosnika.”

9 Glava III. Pravilnika o osoblju naslovljena je „Karijera dužnosnika”.

10 Poglavlje 1. te glave, naslovljeno „Zapošljavanje”, sadržava članke 27. do 34. Pravilnika o osoblju, a u članku 27. prvom stavku Pravilnika određuje se:

„Zapošljavanje se provodi kako bi institucija dobila najsposobnije, najučinkovitije i najčasnije dužnosnike koji se odabiru na najširoj mogućoj zemljopisnoj osnovi među državljanima država članica Unije. Nijedno radno mjesto nije rezervirano za državljane određene države članice.”

11 U skladu s člankom 28. Pravilnika o osoblju:

„Dužnosnik se smije imenovati samo:

[...]

(d) ako, pridržavajući se članka 29. stavka 2. [koji se odnosi na primjenu postupka zapošljavanja koji se razlikuje od postupka natječaja radi zapošljavanja viših dužnosnika te, u iznimnim slučajevima, radi popunjavanja radnih mjesta koja zahtijevaju posebne kvalifikacije], ispuni uvjete na natječaju utemeljenom na kvalifikacijama i/ili testovima, kako je predviđeno Prilogom III.;

[...]

(f) ako dostavi dokaz o izvrsnom poznavanju jednog od jezika Unije i o zadovoljavajućem poznavanju nekog drugog jezika Unije na razini potrebnoj za obavljanje poslova.”

12 Prilog III. Pravilniku o osoblju naslovljen je „Natječaji”. Njegovim se člankom 1. propisuje:

„1. Obavijest o natječaju sastavlja tijelo za imenovanje nakon savjetovanja sa zajedničkim odborom.

U obavijesti se navodi:

- (a) vrsta natječaja (interni natječaj na razini pojedine institucije, interni natječaj na razini svih institucija, otvoreni natječaj prema potrebi, za dvije institucije ili više njih);
- (b) način odabira (temelji li se na kvalifikacijama ili na testovima, ili na oboma);
- (c) vrsta poslova i zadaća koje podrazumijeva slobodno radno mjesto te ponuđena funkcijska skupina i razred;
- (d) diplome i ostali dokazi o formalnim kvalifikacijama ili razina iskustva koji se traže za određeno slobodno radno mjesto;
- (e) za natječaje temeljene na testovima, vrste testova i način ocjenjivanja;
- (f) kad je primjenjivo, razina poznavanja jezika potrebna s obzirom na posebnu narav određenog slobodnog radnog mjesta;
- (g) prema potrebi, dobna granica i svako pomicanje dobne granice za službenike Unije koji su navršili najmanje godinu dana staža u službi;
- (h) rok za podnošenje prijava;

[...]

13 U skladu s člankom 7. tog priloga:

„1. Nakon savjetovanja s Odborom za Pravilnik o osoblju, institucije Europskom uredu za odabir osoblja [(EPSO)] dodjeljuju ovlasti za poduzimanje mjera kojima se želi osigurati primjena jedinstvenih standarda u postupcima odabira dužnosnika Unije [...]

Odluka 2002/620/EZ

- 14 EPSO je osnovan Odlukom 2002/620/EZ Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije, Suda, Revizorskog suda, Gospodarskog i socijalnog odbora, Odbora regija i Europskog ombudsmana od 25. srpnja 2002. (SL 2002., L 197, str. 53.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 77.).
- 15 U članku 2. stavku 1. prvoj rečenici te odluke navodi se da EPSO izvršava ovlasti odabira koje su Prilogom III. Pravilniku o osoblju dodijeljene tijelima institucija nadležnima za imenovanje koja su potpisala navedenu odluku.
- 16 Zadnjom rečenicom članka 4. Odluke 2002/620 propisuje se da se svi pravni lijekovi iz područja obuhvaćenih tom odlukom podnose protiv Komisije.

Ostali primjenjivi propisi

Opće odredbe primjenjive na otvorene natječaje

- 17 EPSO je 27. veljače 2015. u *Službenom listu Europske unije* objavio dokument naslovljen „Opće odredbe koje se primjenjuju na otvorene natječaje” (SL 2015., C 70 A, str. 1.) čija je prva stranica precizirala da su te „opće odredbe sastavni dio obavijesti o natječaju i zajedno s obavješću čine obvezujući okvir natječajnog postupka”.
- 18 U točki 1.3. tih općih pravila, naslovljenoj „Tko se može prijaviti?”, u pogledu poznavanja jezika navodi se:

„[...]

U skladu s dugogodišnjom praksom institucija Unije povezanom s upotrebom jezika u internoj komunikaciji te uzimajući u obzir potrebe službi u smislu vanjske komunikacije i obrade dokumenata najčešće se upotrebljavaju engleski, francuski i njemački jezik.

Mogućnosti odabira drugog jezika na natječajima definiraju se u skladu s interesima službe prema kojima novi zaposlenici moraju biti sposobni odmah početi raditi i učinkovito komunicirati u svakodnevnom radu. U suprotnom bi učinkovito djelovanje institucija bilo ozbiljno ugroženo.

Nadalje, radi jednakog postupanja prema svima, svi kandidati, uključujući one čiji je prvi službeni jezik jedan od navedena tri, moraju proći testiranje na svom drugom jeziku, koji odabiru između ta tri. Takvo testiranje posebnih kompetencija institucijama Unije pomaže procijeniti jesu li kandidati sposobni odmah učinkovito djelovati u okruženju vrlo sličnom stvarnim uvjetima na radnome mjestu. To ne dovodi u pitanje daljnje jezično usavršavanje, čija je svrha stjecanje sposobnosti rada na trećem jeziku u skladu s člankom 45. stavkom 2. Pravilnika o osoblju[...]

Sporna obavijest o natječaju

- 19 Opći je sud u točkama 1. do 13. pobijane presude sadržaj sporne obavijesti o natječaju iznio na sljedeći način:

„1. [EPSO] je 12. svibnja 2016. u *Službenom listu Europske unije* objavio [spornu obavijest o natječaju]. [...]

2 [...] U uvodu obavijesti [spornog natječaja] navedeno je da potonji, zajedno s općim odredbama, predstavlja obvezujući pravni okvir za predmetni postupak odabira. U obavijesti je isto tako navedeno da se, međutim, Prilog II. tih Općih odredbi koje se primjenjuju na otvorene natječaje [...], ne primjenjuje na natječaj o kojem je riječ i da su zamijenjene odredbama Priloga II. [spornog natječaja].

[...]

- 4 U dijelu [spornog natječaja] naslovljenom ‚Uvjeti za prijavu‘, koji definira uvjete koje zainteresirane osobe moraju ispunjavati u trenutku potvrđivanja prijave, kao posebni uvjeti zahtijevaju se ‚znanje jednog od 24 službena jezika [Unije] najmanje na razini C1 [europskog referentnog okvira za jezike (CEFR)]‘, koji je određen kao ‚jezik 1‘ natječaja, i ‚znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika najmanje na razini B2 [CEFR-a]‘. Taj drugi jezik, određen kao ‚jezik 2‘ natječaja, obvezno mora biti različit od jezika koji je kandidat odabrao kao jezik 1.
- 5 Također je pojašnjeno da se ‚[o]brazac za prijavu mora [...] ispuniti na engleskom, francuskom ili njemačkom jeziku‘.
- 6 U istom dijelu [spornog natječaja] navedeno je da ‚[o]dabrani drugi jezik mora biti engleski, francuski ili njemački‘ i da su ‚[t]o [...] glavni radni jezici institucija [Unije] [...] te [da] je u interesu službe da novozaposleno osoblje odmah bude sposobno raditi i učinkovito komunicirati u svojem svakodnevnom radu na barem jednom od tih jezika‘. U tom pogledu kandidate se ‚za dodatne informacije o jezicima u okviru ovog natječaja‘ upućuje na Prilog II. [spornog natječaja], koji je naslovljen ‚Obrazloženje jezičnog režima za ovaj postupak odabira‘.

[...]

- 8 Uvodni dio Priloga II. [spornog natječaja] tako propisuje:

‚Ovo je natječaj za zapošljavanje administratora u području revizije. Zahtjevi navedeni u [dijelu] ‚UVJETI ZA PRIJAVU‘ iz ove obavijesti o natječaju u skladu su s osnovnim uvjetima koje su institucije [Unije] definirale u pogledu specijalističkih vještina, iskustva i znanja te s potrebom da novozaposleno osoblje bude sposobno učinkovito raditi, posebice s ostalim članovima osoblja.

Stoga kandidati svoj drugi jezik natječaja moraju odabrati među ograničenim brojem službenih jezika Unije [...] Za to ograničenje postoje proračunski i operativni razlozi, a uvjetovano je i prirodom EPSO-ovih metoda odabira opisanih u točkama 1., 2. i 3. u nastavku. Zahtjeve u pogledu znanja jezika za ovaj natječaj definirao je upravni odbor EPSO-a uzimajući u obzir navedene čimbenike i druge posebne zahtjeve povezane s prirodom poslova ili specifičnim potrebama institucija [Unije] koje sudjeluju u natječaju.

Glavni je cilj ovog natječaja sastaviti popis uspješnih kandidata za zapošljavanje administratora u Europskoj komisiji te za određen broj administratora na Europskom revizorskom sudu. Nužno je da administratori, čim se zaposle, budu sposobni raditi i komunicirati sa svojim kolegama i nadređenima. S obzirom na kriterije o uporabi jezika u postupcima odabira [Unije] navedene u točki 2. u nastavku, institucije EU-a smatraju da su engleski, francuski i njemački jezik najprimjerenije opcije za drugi jezik u ovom natječaju.

S obzirom na to da su engleski, francuski i njemački najčešći jezici usmene i administrativne komunikacije i prevođenja u institucijama [Unije], jedan od dva obvezna jezika kandidata mora biti jedan od tih jezika.

Nadalje, dobro poznavanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika smatra se bitnim za analizu stanja subjekata nad kojima je provedena revizija, prezentacije, rasprave i sastavljanje izvješća, kako bi se osigurala učinkovita suradnja i razmjena informacija sa službama nad kojima se provodi revizija te s odgovarajućim tijelima.

Kandidati elektroničku prijavu moraju ispuniti na jeziku koji su odabrali kao drugi jezik za ovaj natječaj, a EPSO na tim jezicima mora slati automatske obavijesti kandidatima koji podnesu valjanu prijavu i provoditi određene testove spomenute u točki 3.'

- 9 Prilog II. [spornog natječaja] u točki 1., naslovljenoj 'Obrazloženje odabira jezika za svaki postupak odabira', navodi kako slijedi:

'Institucije [Unije] smatraju da se odluka o jezicima koji će se upotrebljavati u pojedinom postupku odabira, a posebno o eventualnim ograničenjima u pogledu odabira jezika mora donijeti uzimajući u obzir sljedeće:

- (i) Zahtjev da novozaposleno osoblje bude sposobno odmah početi raditi

Novozaposleno osoblje mora biti sposobno odmah početi raditi i obavljati poslove iz opisa njihova radnog mjesta. EPSO stoga mora osigurati da uspješni kandidati na primjerenju razini vladaju jezicima koji će im omogućiti učinkovito obavljanje njihovih poslova, a osobito mora osigurati da su uspješni kandidati u svakodnevnom radu sposobni učinkovito komunicirati sa svojim kolegama i nadređenima.

Stoga može biti opravdano organizirati testove na ograničenom broju zajedničkih jezika sporazumijevanja kako bi se osiguralo da su svi kandidati sposobni raditi na barem jednom od njih, bez obzira na to koji je od službenih jezika EU-a njihov prvi jezik. U protivnome bi postojao velik rizik da znatan dio uspješnih kandidata neće biti u stanju u razumnom roku obavljati poslove iz opisa njihova radnog mjesta. Osim toga, time bi se zanemarila očita pretpostavka da su kandidati koji se prijavljuju za rad u javnoj službi EU-a voljni raditi za međunarodnu organizaciju čiji se službenici moraju služiti zajedničkim jezicima sporazumijevanja kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje i ispunjavanje zadaća koje su joj povjerene osnivačkim ugovorima.

- (ii) Priroda postupka odabira

U određenim slučajevima ograničavanje odabira jezika za kandidate može biti opravdano prirodom postupka odabira.

U skladu s člankom 27. Pravilnika o osoblju [...], EPSO procjenjuje kandidate u okviru otvorenih natječaja s pomoću kojih ocjenjuje njihove vještine te može na pouzdaniji način predvidjeti hoće li kandidati biti sposobni obavljati svoje poslove.

Testiranje u centru za procjenu metoda je odabira tijekom koje višečlano povjerenstvo za odabir na temelju standardiziranog okvira promatra i ocjenjuje kandidate u različitim situacijskim testovima. Procjena se temelji na okviru kompetencija koji unaprijed utvrđuju tijela za imenovanje te na standardiziranoj metodi bodovanja i zajedničkom donošenju odluka.

Takvim testiranjem posebnih vještina u okruženju vrlo sličnom stvarnim uvjetima na radnome mjestu institucije EU-a procjenjuju sposobnost kandidata da odmah počnu obavljati svoje radne zadatke. Mnoga znanstvena istraživanja pokazala su da je na temelju testiranja u centru za procjenu sa simulacijom stvarnih situacija na radnome mjestu moguće najtočnije predvidjeti radnu učinkovitost kandidata. Ta metoda testiranja primjenjuje se u cijelom svijetu. S obzirom na dužinu karijere i stupanj mobilnosti unutar institucija [Unije], takva je metoda procjene kandidata od presudne važnosti, osobito pri odabiru stalnih zaposlenika.

Kako bi se osiguralo da se sve kandidate procjenjuje u jednakim uvjetima te da kandidati mogu izravno komunicirati s ocjenjivačima i drugim kandidatima koji sudjeluju u određenom testu, kandidate se procjenjuje u skupini u kojoj se svi služe zajedničkim jezikom. Iz toga nužno proizlazi da se testiranje u centru za procjenu mora organizirati na ograničenom broju jezika, osim ako je ono dio natječaja koji se provodi na samo jednom glavnom jeziku.

(iii) Proračunska i operativna ograničenja

Upravni odbor EPSO-a smatra da bi organiziranje faze natječaja koja se odvija u centru za procjenu na svim službenim jezicima [Unije] bilo nepraktično zbog više razloga.

Prvo, takav bi pristup imao znatne proračunske implikacije, zbog čega institucije [Unije] ne bi mogle pokriti svoje potrebe za zapošljavanjem sredstvima iz postojećeg proračunskog okvira. To ne bi bio ni troškovno učinkovit način korištenja novca europskih poreznih obveznika.

Drugo, organiziranje testiranja u centru za procjenu na svim službenim jezicima zahtijevalo bi uključivanje znatnog broja usmenih prevoditelja u rad na natječajima EPSO-a te korištenje primjerenim prostorijama opremljenima prevoditeljskim kabinama.

Treće, da bi se pokrili svi jezici kandidata, povjerenstva za odabir morala bi imati mnogo više članova.'

10 U skladu s Prilogom II. točkom 2. [spornog natječaja], koja je naslovljena ‚Kriteriji za odabir jezika za svaki postupak odabira‘:

‚Ako je kandidatima odabir jezika sužen na ograničen broj službenih jezika [Unije], upravni odbor EPSO-a mora u svakom pojedinačnom slučaju odrediti koji će se jezici upotrebljavati za svaki pojedini otvoreni natječaj uzimajući u obzir sljedeće:

- (i) posebna interna pravila o uporabi jezika u institucijama ili tijelima koji sudjeluju u natječaju;
- (ii) posebne zahtjeve povezane s prirodom poslova i posebnim potrebama institucija koje sudjeluju u natječaju;
- (iii) jezike koji se najčešće upotrebljavaju u institucijama koje sudjeluju u natječaju, koji se određuju na temelju:
  - prijavljenog i dokazanog znanja jezika stalnih dužnosnika [Unije] u aktivnom radnom odnosu, i to najmanje na razini B2 [CEFR-a],
  - jezika na koje se najčešće prevode dokumenti za internu uporabu u institucijama [Unije],
  - jezika s kojih se najčešće prevode dokumenti koje su institucije [Unije] proizvele interno za vanjsku uporabu;
- (iv) jezike koji se upotrebljavaju u administrativnoj komunikaciji u institucijama koje sudjeluju u natječaju.’

11 Konačno, Prilog II. točka 3. [spornog natječaja], naslovljena ‚Jezici komunikacije‘, navodi kako slijedi:

„U ovom se odjeljku navode opća pravila u pogledu uporabe jezika na kojima se odvija komunikacija između EPSO-a i potencijalnih kandidata. Ostali, posebni zahtjevi mogu se definirati u pojedinačnim obavijestima o natječaju.

EPSO poštuje pravo kandidata kao građana [Unije] da komuniciraju na svojem materinjem jeziku. Uzima u obzir i činjenicu da su kandidati koji potvrde svoju prijavu potencijalni članovi javne službe EU-a koji uživaju prava i obveze koji su im dodijeljeni na temelju Pravilnika o osoblju. Stoga institucije EU-a smatraju da bi EPSO, kada god je to moguće, s kandidatima trebao komunicirati na svim službenim jezicima [Unije] te im na tim jezicima pružati informacije o njihovim prijavama [...] U tu će se svrhu dijelovi EPSO-ove internetske stranice koji se ne mijenjaju, obavijesti o natječajima i opća pravila otvorenih natječaja objavljivati na svim službenim jezicima.

U svakoj obavijesti o natječaju navedeni su jezici na kojima se mogu ispuniti obrasci za elektroničku prijavu. Upute za ispunjavanje obrasca za prijavu moraju biti dostupne na svim službenim jezicima. Te će se odredbe primjenjivati tijekom prijelaznog razdoblja koje je potrebno da se uspostavi postupak početne elektroničke prijave koji će biti dostupan na svim službenim jezicima.

Nakon što kandidati potvrde svoje početne prijave, EPSO će, radi brzine i učinkovitosti, kandidatima slati automatske obavijesti na ograničenom broju službenih jezika [Unije]. Riječ je o prvom ili drugom jeziku kandidata kako je navedeno u odgovarajućoj obavijesti o natječaju.

Kandidati mogu kontaktirati s EPSO-om na bilo kojem službenom jeziku [Unije], ali u cilju što brže obrade njihovih upita EPSO potiče kandidate da odaberu jedan od jezika na kojima im osoblje EPSO-a može izravno odgovoriti bez potrebe za prevodnjem.

Određeni se testovi mogu provoditi na ograničenom broju službenih jezika [Unije] kako bi se osiguralo da kandidati imaju jezične kompetencije potrebne za sudjelovanje u fazi otvorenog natječaja koja se provodi u centru za procjenu. U svakoj obavijesti o natječaju navedeni su jezici na kojima se polažu pojedini testovi.

Institucije [Unije] smatraju da se takvim rješenjem osigurava poštena i primjerena ravnoteža između interesa službe i načela višejezičnosti i nediskriminacije na temelju jezika. Obvezom da kandidati odaberu drugi jezik koji je različit od njihova prvog jezika (koji je u pravilu materinji jezik ili jezik kojim se kandidat služi na razini materinjeg jezika) osigurava se usporedba kandidata na ravnopravnoj osnovi [...]

- 12 U dijelu [spornog natječaja] naslovljenom ‚Postupak odabira‘ u točki 1. navodi se da se računalni ‚testovi s višestrukim izborom odgovora‘ (u daljnjem tekstu: TVIO), odnosno verbalno, numeričko i apstraktno zaključivanje, koji čine prvu fazu predmetnog postupka odabira, organiziraju na jeziku koji je svaki kandidat odabrao kao jezik 1 natječaja.
- 13 Usto, prema točki 3. navedenog dijela, nakon ‚odabira na temelju kvalifikacija‘, koji je druga faza [spornog natječaja] na koji se odnosi obavijest, kandidati koji ostvare najveći ukupan broj bodova bit će pozvani na testiranje u centar za procjenu kandidata, gdje će polagati testove na jeziku koji su odabrali kao jezik 2 natječaja, što je posljednja faza natječaja, koja se sastoji od više testova kojima se ocjenjuju različite kompetencije kandidata.”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 5. kolovoza 2016. Talijanska Republika podnijela je tužbu za poništenje sporne obavijesti o natječaju. Kraljevina Španjolska intervenirala je na strani Talijanske Republike.
- 21 Svojom tužbom Talijanska Republika osporava zakonitost dvaju dijelova jezičnih pravila propisanih u spornoj obavijesti o natječaju, tj., s jedne strane, onih koji izbor jezika 2 natječaja ograničavaju na engleski, francuski i njemački i, s druge strane, onih koja ograničavaju izbor jezika za komunikaciju između kandidata i EPSO-a.
- 22 Kao prvo, Opći je sud zajedno razmotrio treći i sedmi tužbeni razlog koji se odnose na prvi dio tih jezičnih pravila.
- 23 U tom pogledu, Opći je sud u točki 62. pobijane presude istaknuo da ograničenje izbora drugog jezika natječaja na koji se odnosi sporna obavijest o natječaju na njemački, engleski i francuski jezik (u daljnjem tekstu: ograničenje izbora jezika 2 natječaja ili predmetno ograničenje) u biti predstavlja razliku u postupanju na temelju jezika, u načelu zabranjenu na temelju članka 1.d stavka 1. Pravilnika o osoblju, dodajući da se takva razlika u postupanju može opravdati.
- 24 Slijedom toga, u točkama 63. do 199. pobijane presude razmatrao je postojanje takvog opravdanja.
- 25 U okviru tog razmatranja, u točkama 80. do 100. pobijane presude, provjerio je tri razloga istaknuta u spornoj obavijesti o natječaju kako bi se opravdalo predmetno ograničenje.
- 26 Opći je sud u točki 88. pobijane presude utvrdio da ni proračunska i operativna ograničenja ni posebnost testova u centru za procjenu ne opravdavaju utvrđeno različito postupanje.
- 27 U tom kontekstu Opći je sud u točki 91. pobijane presude utvrdio da, iako bi razlog koji se temelji na potrebi da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi mogao opravdati ograničenje na tri predmetna jezika, ni proračunska i operativna ograničenja ni priroda postupka odabira nisu razlozi koji mogu opravdati takvo ograničenje.
- 28 Kad je riječ o prvom od tih triju razloga, Opći je sud, s jedne strane, u točkama 93. i 94. pobijane presude istaknuo da razmatranja navedena u uvodnom dijelu i točki 1. podtočki (i.) Priloga II. spornoj obavijesti o natječaju, iako se u njima navodi postojanje interesa službe da novozaposlene osobe mogu obavljati svoje zadatke i učinkovito komunicirati odmah nakon preuzimanja dužnosti, nisu dovoljna sama po sebi da dokažu da predmetne dužnosti, odnosno one administratora u području revizije u institucijama na koje se odnosi pobijana obavijest, zahtijevaju konkretno zadovoljavajuće poznavanje njemačkog, engleskog ili francuskog, a ne i ostalih službenih jezika Unije.
- 29 S druge strane, u točkama 95. do 98. pobijane presude Opći je sud smatrao da ta analiza nije dovedena u pitanje opisom poslova koje će uspješni kandidati morati obavljati, kako je naveden u spornoj obavijesti o natječaju, s obzirom na to da nije moguće na temelju samog tog opisa utvrditi da tri jezika na koje je ograničen izbor drugog jezika predmetnog natječaja svim uspješnim kandidatima natječaja omogućuju da budu sposobni odmah početi raditi. Opći je sud smatrao da nijedan element u toj obavijesti ne omogućuje dokazivanje da će se ta tri jezika doista koristiti u izvršavanju zadataka navedenih u Prilogu I. toj obavijesti ili u pripremi prezentacija, raspravama ili sastavljanju izvješća na koje se upućuje u uvodnom dijelu Priloga II. Isto tako, ni iz navedene

obavijesti, ni iz elemenata u spisu predmeta o kojima je riječ uopće ne proizlazi da se prethodno navedena tri jezika stvarno koriste u izvješćima administratora koji su zaduženi za poslove revizije i koji surađuju sa subjektima ili službama nad kojima se provodi revizija kao i s nadležnim tijelima.

- 30 Stoga, Opći je sud u točki 100. pobijane presude utvrdio da razlog koji se temelji na potrebi da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi, uzimajući u obzir njegov nejasan i opći opis te nepostojanje konkretnih navoda u spornoj obavijesti o natječaju kojima se on potkrepljuje, ne može opravdati ograničenje izbora jezika 2 natječaja.
- 31 U tim okolnostima Opći je sud zatim provjerio mogu li različiti dokazi koje je podnijela Komisija kad je riječ o tom razlogu dokazati da je, s obzirom na funkcionalne posebnosti slobodnih radnih mjesta, predmetno ograničenje bilo objektivno i razumno opravdano potrebom da uspješni kandidati na predmetnom natječaju budu sposobni odmah početi raditi.
- 32 U svrhu te provjere Opći je sud, kao prvo, u točkama 106. do 149. pobijane presude razmotrio elemente koji se odnose na Komisijinu internu praksu u području jezika, odnosno:
- Komunikaciju SEC(2000) 2071/6 predsjednika Komisije od 29. studenoga 2000. o pojednostavnjenju postupaka odlučivanja u toj instituciji kao i zapisnik s tisuću petsto drugog sastanka Komisije od 29. studenoga 2000., koji je sastavljen 6. prosinca 2000. [PV(2002) 1502] i kojim kolegij povjerenika odobrava tu komunikaciju;
  - Poslovnik Komisije (SL 2000., L 308, str. 26.), kako je izmijenjen Odlukom Komisije 2010/138/EU, Euratom od 24. veljače 2010. (SL 2010., L 55, str. 60.) (u daljnjem tekstu: Poslovnik) i Provedbena pravila tog Poslovnika [C(2010) 1200 *final*];
  - izvadak iz Komisijina „Priručnika o operativnim postupcima”, naslovljen „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja” i određene dokumente koji se na njega odnose;
  - prilog Komunikaciji Komisije SEC(2006) 1489 *final* od 20. prosinca 2006. o prijevodu u Komisiji pod nazivom „Pravila za prevođenje nakon 2006.” (u daljnjem tekstu: pravila za prevođenje nakon 2006.).
- 33 Kad je riječ osobito o Komunikaciji SEC(2000) 2071/6, Opći sud razmotrio je tu komunikaciju u točkama 112. do 117. pobijane presude i utvrdio u točki 113. te presude da je njezin predmet „u biti, ocjena različitih vrsta postupaka donošenja odluka kolegija povjerenika Komisije, kako su predviđeni njezinim Poslovníkom, u verziji koja je bila na snazi u trenutku kad je navedena komunikacija objavljena, i predlaganje njihova pojednostavnjenja. U tim okolnostima i upućujući na određenu vrstu postupka, odnosno pisani postupak, točka 2.2. navedene komunikacije navodi da se ‚dokumenti moraju prosljeđivati na trima radnim jezicima Komisije’, ali, osim toga, izričito ne navodi na kojim trima jezicima. Međutim, samo to upućivanje, iako ono sadržava izraz ‚radni jezici’, nije dovoljno za utvrđivanje da su njemački, engleski i francuski jezici kojima se sve Komisijine službe stvarno koriste u svojem svakodnevnom radu”. Nakon što je u točkama 114. do 116. navedene presude istaknuo da je doseg tog upućivanja, usto, kvalificiran u drugim odlomcima Komunikacije SEC(2000) 2071/6, Opći je sud u točki 117. iste presude zaključio da ta obavijest „ne omogućuje donošenje korisnih zaključaka o stvarnom korištenju njemačkog, engleskog i francuskog u svakodnevnom radu Komisijinih službi ni *a fortiori* u izvršenju poslova navedenih u [spornom natječaju]”.

- 34 U točki 118. pobijane presude Opći sud dodaje da se to utvrđenje ne može dovesti u pitanje drugim tekstovima s obzirom na koje Komisija predlaže analizu Komunikacije SEC(2000) 2071/6, odnosno svojeg Poslovnika, njegovih Provedbenih pravila kao i dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”, razmatrajući, jedan za drugim, ta tri teksta u točkama 119. do 121. te presude.
- 35 U točki 132. pobijane presude Opći je sud u tom pogledu istaknuo da se, uzimajući u obzir sve tekstove iz točke 34. te presude zajedno, oni ne mogu analizirati kao Provedbena pravila, u Poslovniku, općeg jezičnog uređenja utvrđenog Uredbom 1/58, u smislu njezina članka 6. Kao što je to također pojasnila Komisija, ti tekstovi samo „odražavaju dugotrajnu administrativnu praksu unutar te institucije koja se sastoji od uporabe njemačkog, engleskog i francuskog jezika kao jezika na kojima se dokumenti moraju učiniti dostupnima kako bi bili podneseni na odobrenje kolegiju povjerenika”. Usto, nakon što je u točkama 133. i 134. pobijane presude, među ostalim, utvrdio da se dokument naslovljen „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”, koji je izvadak iz „Priručnika o radnim postupcima”, ne može smatrati odlukom njezina predsjednika o utvrđivanju jezika na kojima će se dokumenti podnositi kolegiju, Opći je sud u točki 135. te presude istaknuo da je Komisija priznala da ne postoji interna odluka kojom se utvrđuju radni jezici unutar Komisije.
- 36 Nakon tih „uvodnih pojašnjenja”, Opći je sud u točki 136. pobijane presude utvrdio da, u dijelu u kojem je njihov jedini cilj odrediti jezike potrebne za provođenje različitih Komisijinih postupaka odlučivanja, svi tekstovi koje je ona podnijela ne mogu opravdati ograničenje izbora drugog jezika predmetnog natječaja na njemački, engleski i francuski s obzirom na funkcionalne posebnosti radnih mjesta koje su navedene u spornoj obavijesti o natječaju.
- 37 U tom je pogledu Opći sud u točki 137. pobijane presude pojasnio da iz tih tekstova ne proizlazi da postoji nužna veza između Komisijinih postupaka odlučivanja, osobito onih koji se odvijaju u kolegiju njegovih povjerenika, i poslova koje bi uspješni kandidati na spornim natjecajima mogli obavljati. Naime, čak i pod pretpostavkom da se članovi određene institucije u vijećanju koriste isključivo jednim jezikom ili određenim jezicima, iz toga se bez dodatnih objašnjenja ne može pretpostaviti da novozaposleni dužnosnik koji ne vlada nijednim od tih jezika nije sposoban odmah početi učinkovito raditi u dotičnoj instituciji.
- 38 Usto, Opći je sud u točki 138. pobijane presude istaknuo da ni iz tekstova koje je podnijela Komisija ne proizlazi da se sva tri jezika koji su određeni kao „postupovni jezici” stvarno koriste u njezinim službama u njihovu svakodnevnom radu. Nadalje, Komunikacija SEC(2000) 2071/6 upućuje na to da nije služba koja je odgovorna za materijalni sadržaj dokumenta, nego glavna uprava za prevođenje, ona koja utvrđuje verzije tog dokumenta na jezicima „postupka” koji su potrebni za njegovo prosljeđivanje kolegiju povjerenika. U točki 139. te presude on dodaje da s obzirom na to da se ni od jednog dužnosnika ne zahtijeva zadovoljavajuće poznavanje svih triju jezika koji se traže u spornoj obavijesti o natječaju, također je teško zamisliti da bi izrada nacрта akta u jezičnim verzijama koje se zahtijevaju za njegovo prosljeđivanje tom kolegiju bila istodobno raspoređena odgovarajućem broju dužnosnika u službi odgovornoj za izradu tog nacрта. Osim toga, nakon što je u točkama 140. do 143. navedene presude odbio Komisijine argumente koji se temelje na Komunikaciji SEC(2006) 1489 *final*, Opći je sud u točkama 144. do 148. te presude istaknuo da tekstovi koje je ta institucija dostavila uopće ne upućuju na isključivu upotrebu triju „postupovnih” jezika u postupcima na koje se odnose.

- 39 Uzimajući u obzir tu analizu Opći je sud u točki 149. pobijane presude utvrdio da tekstovi o kojima je riječ nisu takve prirode da mogu dokazati da se predmetnim ograničenjem može odgovoriti na stvarne potrebe službe i stoga u pogledu funkcionalnih posebnosti radnih mjesta koja su navedena u toj obavijesti utvrditi postojanje interesa službe da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi.
- 40 Kao drugo, Opći je sud u točkama 150. do 165. pobijane presude razmotrio dokaze koji se odnose na jezike koje koriste članovi osoblja Komisije zaduženi za revizorske poslove.
- 41 S jedne strane, Opći je sud u točkama 152. do 163. pobijane presude analizirao prilog naslovljen „[D]ati sulla diffusione dell’inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell’audit al 30.09.2016” (podaci o korištenju njemačkog, engleskog i francuskog kao jezika sporazumijevanja Komisijina osoblja koje radi u području revizije na dan 30. rujna 2016.), utvrđujući u točki 157. te presude da ni ti podaci sami, ni zajedno s tekstovima razmotrenima u točkama 106. do 149. navedene presude, ne omogućuju utvrđivanje jednog ili više jezika koji bi bili jezici sporazumijevanja kojima se stvarno koriste različite službe u svojem svakodnevnom radu, pa čak ni jezika koji je ili koji su nužni za izvršavanje revizorskih poslova. Stoga je Opći sud smatrao da ti podaci ne omogućuju utvrđivanje koji je jezik ili koji su jezici čije bi zadovoljavajuće znanje učinilo uspješne kandidate natječaja na koji se odnosi sporna obavijest o natječaju administratorima odmah sposobnima za rad. U točki 158. te iste presude on dodaje da zbog tih istih razloga dodatni tekstovi koje je podnijela Komisija i koji se odnose na jezične vještine njezina osoblja koje radi u području revizije iz funkcijske skupine AST i kategorije ugovornih djelatnika ne mogu biti relevantni za rješenje predmetnog spora.
- 42 Osim toga, nakon što je u točki 159. pobijane presude podsjetio na svoju sudsku praksu prema kojoj se ograničenje izbora drugog jezika kandidata na natječaju na ograničen broj službenih jezika ne može smatrati objektivno opravdanim i proporcionalnim kad se među tim jezicima nalaze, uz jezik čije je poznavanje poželjno ili čak nužno, jezici koji ne daju nikakvu posebnu prednost za moguće uspješne kandidate natječaja u odnosu na drugi službeni jezik, Opći je sud u točki 160. te presude utvrdio da čak i ako treba smatrati da jezične vještine osoblja u aktivnom radnom odnosu mogu značiti da, kako bi bila odmah sposobna raditi i interno komunicirati, novozaposlena osoba mora vladati jezikom koji je vrlo rasprostranjen među tim osobljem, podaci o kojima je riječ ne mogu opravdati ograničenje izbora drugog jezika iz sporne obavijesti o natječaju.
- 43 U tom pogledu Opći je sud u točki 161. pobijane presude istaknuo da, naime, iz analize podataka koji se odnose na jezike koji su prijavljeni kao „jezik 1” i „jezik 2” proizlazi da se može smatrati da samo zadovoljavajuće poznavanje engleskog jezika daje prednost potencijalnim uspješnim kandidatima predmetnih natječaja. Suprotno tomu, tim podacima ne može se objasniti zašto bi kandidat koji posjeduje temeljito znanje, primjerice, talijanskog, i zadovoljavajuće znanje njemačkog jezika mogao biti sposoban odmah početi raditi i interno komunicirati, dok kandidat koji posjeduje temeljito znanje talijanskog i zadovoljavajuće znanje nizozemskog to ne bi mogao. Usto, kad je riječ o podacima koji se odnose na „jezik 3”, Opći je sud u točki 162. te presude pojasnio da, iako sadržaj tih podataka ni na koji način ne mijenja tu ocjenu, oni se ni u kojem slučaju ne mogu uzeti u obzir jer iz priloga koji je dostavila Komisija ne proizlazi da je osoblje na koje se u njemu upućuje već dokazalo sposobnost da radi na trećem jeziku.

- 44 Opći je sud stoga u točki 163. pobijane presude zaključio da podaci o poznavanju jezika osoblja Komisije zaduženog za revizorske poslove ne omogućuju opravdanje predmetnog ograničenja s obzirom na cilj raspolaganja uspješnim kandidatima koji su sposobni odmah početi raditi.
- 45 S druge strane, kad je riječ o dokumentu koji je podnijela Komisija i koji sadržava podatke prikupljene u njezinoj internoj službi za reviziju, iz kojih proizlazi, prema toj instituciji, da se komunikacija te službe s drugim Komisijinim službama odvija jedino na engleskom i francuskom, dok se konačna revizijska izvješća donose samo na engleskom jeziku, Opći je sud u točkama 164. i 165. pobijane presude smatrao da s obzirom na to da taj dokument ne sadržava nijedan element koji dokazuje korištenje njemačkog kao radnog jezika ili jezika sporazumijevanja unutar službi o kojima je riječ, on se ne može smatrati relevantnim.
- 46 Kao treće, Opći sud je u točkama 166. do 187. pobijane presude analizirao dokaze koji se odnose na funkcioniranje Revizorskog suda. Najprije, kad je riječ o Odluci 22-2004 Revizorskog suda od 25. svibnja 2004. koja se odnosi na pravila u vezi s prijevodom dokumenata za potrebe sastanaka njegovih članova, revizorskih grupa i upravnog odbora (u daljnjem tekstu: Odluka 22/2004), Opći je sud utvrdio u točki 172. te presude da ona ne može biti relevantna u ovom slučaju, s obzirom na to da ona ne sadržava nijedan element koji se odnosi na korištenje njemačkog kao radnog jezika ili jezika sporazumijevanja unutar službi Revizorskog suda.
- 47 Nadalje, Opći je sud analizirao u točkama 175. do 179. pobijane presude bilješku predsjednika Revizorskog suda od 11. studenoga 1983., kao i njezine priloge, odnosno zapisnik sa zatvorene sjednice od 12. listopada 1982. i bilješku tog predsjednika od istog dana, o sustavu prevođenja i materijalnoj organizaciji sjednica Revizorskog suda (u daljnjem tekstu zajedno: bilješka od 11. studenoga 1983.), osobito utvrđujući u točki 177. te presude da ti dokumenti ne omogućuju utvrđivanje koji jezik ili jezici su radni jezici, a koji su jezici sporazumijevanja koji se koriste u službama u kojima bi se zaposlili uspješni kandidati natječaja na koji se odnosi sporna obavijest o natječaju.
- 48 Naposljetku, Opći je sud u točkama 181. do 187. pobijane presude analizirao dokument koji je podnijela Komisija naslovljen „LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016” (jezici koje govore članovi osoblja Revizorskog suda u aktivnom radnom odnosu na dan 30. rujna 2016.), te je u točki 185. te presude istaknuo da ni taj dokument ne omogućuje utvrđivanje koji je jezik ili koji su jezici čije bi zadovoljavajuće poznavanje učinilo uspješne kandidate natječaja na koji se odnosi sporna obavijest o natječaju odmah sposobnima za rad, s obzirom na to da jednako kao i podaci koje je dostavila Komisija kad je riječ o njezinu vlastitu osoblju, oni samo navode jezične vještine različitih kategorija dužnosnika Revizorskog suda.
- 49 U tim je okolnostima Opći sud u točkama 187. i 188. pobijane presude zaključio da se, poput dokaza koje je Komisija podnijela u pogledu svoje unutarnje prakse u području jezika, na temelju dokaza koji se odnose na jezike koje koristi osoblje Revizorskog suda ne može utvrditi da je predmetno ograničenje opravdano ciljem da zaposleni administratori budu sposobni odmah početi raditi.
- 50 Kao četvrto, Opći je sud u točkama 189. do 196. pobijane presude razmotrio dokaze koji se odnose na rasprostranjenost njemačkog, engleskog i francuskog jezika kao stranih jezika koji se govore i uče u Europi, pri čemu je u točkama 195. i 196. te presude utvrdio da ti dokazi nisu mogli ni sami po sebi ni razmatrani zajedno s drugim dokazima iz spisa opravdati predmetno ograničenje, s obzirom na to da bi, u najboljem slučaju, ti elementi mogli eventualno dokazati proporcionalnost

tog ograničenja, ako se bi se potvrdilo da ono odgovara na potrebu službi za zapošljavanjem uspješnih kandidata koji su sposobni odmah početi raditi, što, međutim, Komisija nije uspjela dokazati.

- 51 S obzirom da je razmotrio sve elemente koje je iznijela Komisija, Opći je sud u točkama 197. do 199. pobijane presude zaključio da ona nije dokazala da je ograničenje izbora drugog jezika objektivno opravdano i proporcionalno očekivanom glavnom cilju zapošljavanja administratora koji bi bili sposobni odmah početi raditi. Naime, nije dovoljno braniti načelo takvog ograničenja upućivanjem na velik broj službenih jezika Unije te na potrebu da se kao jezik za internu komunikaciju ili „jezik sporazumijevanja” odabere ograničeni broj jezika, odnosno samo jedan jezik. Također bi s obzirom na članak 1.d stavke 1. i 6. Pravilnika o osoblju trebalo objektivno opravdati odabir jednog ili više određenih jezika, uz isključenje svih drugih jezika.
- 52 Slijedom toga, Opći sud prihvatio je treći i sedmi tužbeni razlog te je poništio spornu obavijest o natječaju u dijelu u kojem se izbor drugog jezika natječaja ograničava na njemački, engleski i francuski jezik.
- 53 Kao drugo, Opći sud razmotrio je šesti tužbeni razlog koji se odnosi na drugi dio osporavanih jezičnih pravila i koji se temeljio na povredi članka 18. UFEU-a, članka 24. četvrtog stavka UFEU-a te članka 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 1. i 2. Uredbe br. 1/58 kao i članka 1.d stavaka 1. i 6. Pravilnika o osoblju. Opći je sud u točki 222. pobijane presude prihvatio taj tužbeni razlog i poništio spornu obavijest o natječaju u dijelu u kojem se izbor jezika komunikacije između kandidata i EPSO-a ograničava na njemački, engleski i francuski jezik.
- 54 Stoga je Opći sud u točki 223. pobijane presude prihvatio tužbu te spornu obavijest o natječaju poništio u cijelosti. Usto, u točkama 225. do 230. presude pojasnio je da, iz razloga iznesenih u tim istim točkama, to poništenje ne može utjecati na zapošljavanja koja su već izvršena na temelju popisa uspješnih kandidata sastavljenih nakon predmetnog postupka odabira.

Zahtjevi stranaka u žalbenom postupku

- 55 Komisija od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu,
  - ako utvrdi da stanje postupka to dopušta, odbije prvostupanjsku tužbu kao neosnovanu,
  - naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova ovog postupka i prvostupanjskog postupka i
  - naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje vlastitih troškova.
- 56 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska od Suda zahtijevaju da:
- odbije žalbu i
  - naloži Komisiji snošenje troškova.

O žalbi

- 57 Komisija ističe tri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.
- 58 Prvi i drugi žalbeni razlog odnose se na zakonitost ograničenja izbora drugog jezika natječaja na njemački, engleski i francuski jezik, dok se treći žalbeni razlog odnosi na zakonitost ograničenja jezika koji se mogu koristiti u komunikaciji između kandidata na koje se odnosi sporna obavijest o natječaju i EPSO-a.

Prvi žalbeni razlog

- 59 Prvi žalbeni razlog, koji je podijeljen na tri dijela, temelji se na pogreškama koje se tiču prava u tumačenju članka 1.d stavka 6. Pravilnika i u definiciji Komisijine obveze obrazlaganja kao i na povredi te obveze koju je počinio Opći sud.

Prvi dio, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u pogledu cilja raspolaganja kandidatima koji su sposobni odmah početi raditi i povredi obveze obrazlaganja koju ima Opći sud

– Argumentacija stranaka

- 60 Komisija ističe da je Opći sud prilikom razmatranja elemenata u vezi s internom praksom Komisije u području jezika i jezicima koje koristi osoblje te institucije zaduženo za revizorske poslove bez ikakvog obrazloženja primijenio nezakonite kriterije za ocjenu dokazuju li ti elementi opravdanost predmetnog ograničenja, odnosno, u točki 137. pobijane presude, sposobnost novozaposlenog dužnosnika da odmah počne „učinkovito raditi” u instituciji koja će ga zaposliti, kao i u točkama 159. do 161. te presude, nepostojanje „posebne prednosti” koju određeni jezici na koje je ograničen taj izbor daju takvom dužnosniku. Međutim, osloniti se na te kriterije značilo bi zaniijekati interes službe da novi zaposlenici budu sposobni odmah početi raditi.
- 61 Kad je riječ konkretnije o kriterijima iz točke 137. pobijane presude, Komisija tvrdi, kao prvo, da, s obzirom na to da interes službe zahtijeva zapošljavanje kandidata koji su sposobni odmah početi raditi, okolnost da ti kandidati ipak mogu „učinkovito raditi” nije relevantna.
- 62 Naime, zahtijevati od novozaposlenog osoblja da odmah može početi raditi ima za cilj osigurati kontinuitet s osobljem koje već radi u službi kojoj bi se novozaposleno osoblje pridružilo i prelazi jednostavnu sposobnost neposrednog učinkovitog rada.
- 63 Kao drugo, Komisija tvrdi da Opći sud nije ni definirao što obuhvaća taj pojam „učinkovit rad”, niti je potkrijepio zaključak prema kojem je takav posao moguće obavljati, protivno obvezi obrazlaganja.
- 64 Kao treće, bilo bi „nemoguće” da novozaposleni kandidat, koji ne vlada jednim od triju jezika određenima na temelju sporne obavijesti o natječaju kao jezik 2, može učinkovito raditi u instituciji čije političko i rukovodeće tijelo, odnosno kolegij povjerenika Komisije, donosi svoje interne odluke samo na jednom od tih triju predmetnih jezika. U tom pogledu Komisija u biti tvrdi da je upućivanje Općeg suda na točke 121. i 122. presude od 15. rujna 2016., Italija/Komisija (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495) pogrešno jer je Odbor stalnih predstavnika (Coreper), na koji se upućuje u tim točkama, tijelo koje je posebno predviđeno člankom 16. stavkom 7. UEU-a,

koje je različito od ostalih institucija. Međutim, ovaj se predmet odnosi na članove iste institucije te obuhvaća kolegij i različite službe te institucije. Uostalom, posebnost poslova koji se obavljaju u službama u kojima bi se zaposlili novi zaposlenici ne utječe na činjenicu da su, u konačnici, službe te koje podnose kolegiju povjerenika Komisije sve nacрте akata.

- 65 Kao četvrto, Opći sud prekoračio je granice svojeg sudskog nadzora time što je smatrao da je Komisija trebala iznijeti opširnija objašnjenja kako bi opravdala predmetno ograničenje, a da pritom nije obrazložio takvu ocjenu.
- 66 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska osporavaju tu argumentaciju.

– *Ocjena Suda*

- 67 Valja podsjetiti na to da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda Unijine institucije moraju imati široku diskrecijsku ovlast u organizaciji svojih službi i, posebno, u pogledu utvrđivanja kriterija za sposobnosti koje zahtijevaju slobodna radna mjesta i, ovisno o tim kriterijima i interesu službe, u pogledu određivanja uvjeta i načina organizacije natječaja. Tako institucije, kao i EPSO, u slučaju kada potonji izvršava ovlasti koje su mu navedene institucije dodijelile, moraju moći odrediti, u skladu sa svojim potrebama, sposobnosti koje treba zahtijevati od kandidata koji sudjeluju u natječajima kako bi korisno i razumno organizirale svoje službe (presuda od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 88.).
- 68 Međutim, institucije pri primjeni Pravilnika o osoblju moraju paziti na poštovanje njegova članka 1.d, koji zabranjuje svaku diskriminaciju na temelju jezika. Iako je točno da stavak 6. navedenog članka predviđa mogućnost ograničenja te zabrane, to je moguće samo pod uvjetom da se ona temelje na „objektivnim i opravdanim razlozima” i da su usmjerena na „opravdane ciljeve od općeg interesa u okviru kadrovske politike” (presuda od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 89.).
- 69 Stoga je široka diskrecijska ovlast – koju Unijine institucije imaju u pogledu organizacije svojih službi, kao i EPSO u skladu s uvjetima navedenima u točki 68. ove presude – nužno uređena člankom 1.d Pravilnika o osoblju, tako da se razlike u postupanju na temelju jezika koje proizlaze iz ograničenja u pogledu jezičnih pravila natječaja kojim se ograničava broj službenih jezika mogu dopustiti samo ako je takvo ograničenje objektivno opravdano i proporcionalno stvarnim potrebama službe. Osim toga, svi uvjeti koji se odnose na posebna poznavanja jezika moraju se temeljiti na jasnim, objektivnim i predvidljivim kriterijima kako bi se kandidatima omogućilo da razumiju razloge za takve uvjete, a sudovima Unije da nadziru njihovu zakonitost (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 90. do 93. i navedenu sudsku praksu).
- 70 Na instituciji koja je ograničila jezično uređenje postupka odabira na manji broj službenih jezika Unije jest da dokaže da je takvo ograničenje prikladno za odgovaranje na stvarne potrebe u pogledu dužnosti koje će zaposlene osobe morati obavljati, da je proporcionalno tim potrebama i da se temelji na jasnim, objektivnim i predvidljivim kriterijima, dok je na Općem sudu da provede *in concreto* razmatranje objektivne opravdanosti i proporcionalnosti tog ograničenja s obzirom na navedene potrebe (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 93. i 94.).

- 71 U okviru tog razmatranja sud Unije stoga mora provjeriti ne samo materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata, njihovu pouzdanost i dosljednost nego i jesu li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te mogu li se njima poduprijeti zaključci koji su na temelju njih izvedeni (presuda od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 104.).
- 72 Prvim dijelom ovog žalbenog razloga Komisija u biti prigovara Općem sudu da je razmatrao opravdanje ograničenja izbora drugog jezika natječaja s obzirom na cilj koji ne odgovara cilju navedenom u spornoj obavijesti o natječaju.
- 73 Međutim, valja utvrditi da se taj prigovor temelji na pogrešnom tumačenju točaka 137. i 159. do 161. pobijane presude, čiji je sadržaj naveden u točkama 37., 42. i 43. ove presude.
- 74 Naime, iz tih točaka pobijane presude, u vezi s njihovim kontekstom, proizlazi da je Opći sud, s obzirom na „potrebu zapošljavanja administratora koji su sposobni odmah početi raditi”, navedenu osobito u Prilogu II. točki 1. podtočki (i) sporne obavijesti o natječaju kao opravdanje za takvo ograničenje, razmotrio mogu li dokazni elementi koje je podnijela Komisija i koji se odnose na njezinu internu praksu u jezičnom području i na jezike koje koristi osoblje te institucije zaduženo za poslove revizije dokazati je li to ograničenje objektivno opravdano i proporcionalno.
- 75 Stoga, kao prvo, kad je riječ o točki 137. pobijane presude, Opći sud, smatrajući da se „bez dodatnih objašnjenja ne može pretpostaviti da novozaposleni dužnosnik koji ne vlada nijednim od tih jezika [koji su navedeni kao jezik 2] nije sposoban odmah početi učinkovito raditi u instituciji” nikako nije doveo u pitanje interes službe da raspolaže administratorima koji su sposobni odmah početi raditi, nego je, suprotno, pokušao utvrditi dokazuju li elementi koje je podnijela Komisija u vezi s njezinom internom praksom u jezičnom području da je, kako bi se ispunio taj interes, potrebno da se, uzimajući u obzir funkcionalne posebnosti radnih mjesta koje su navedene u spornoj obavijesti o natječaju i jezike koji se stvarno koriste u službama o kojima je riječ u njihovu svakodnevnom radu, izbor jezika 2 tog natječaja ograniči na njemački, engleski i francuski (vidjeti također kad je riječ o sudskoj praksi Općeg suda navedenoj u toj točki 137., presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 106.).
- 76 Osim toga, Opći sud takvim postupanjem nije povrijedio svoju obvezu obrazlaganja niti je prekoračio granice svojeg sudskog nadzora.
- 77 Naime, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 70. i 71. ove presude, Opći je sud pravilno i bez prekoračenja granica svojeg sudskog nadzora provjerio je li ograničenje izbora drugog jezika natječaja bilo objektivno opravdano potrebom da se zaposle administratori koji su sposobni odmah početi raditi te je li zahtijevana razina poznavanja jezika proporcionalna stvarnim potrebama službe.
- 78 Kad je riječ o Komisijinoj argumentaciji koja se odnosi na njezine vlastite postupke odlučivanja i na njezin prigovor Općem sudu da se pogrešno pozvao na presudu od 15. rujna 2016., Italija/Komisija (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495), kao i da je utvrdio specifičnost poslova na koje se odnosi sporna obavijest o natječaju kako bi odbio opravdanje koje se temelji na cilju raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi, najprije valja istaknuti da je Opći sud razmotrio sve tekstove koje je podnijela Komisija te da je po završetku tog razmatranja došao do zaključka da iz njih ne proizlazi to da postoji potrebna veza između Komisijinih

postupaka odlučivanja i poslova revizije koje će uspješni kandidati spornog natječaja izvršavati. Međutim, Komisija ne osporava taj zaključak nego samo tvrdi da „nije moguće” koristiti se jezikom koji je različit od triju jezika o kojima je riječ.

- 79 Nadalje, iako se točka 121. presude od 15. rujna 2016., Italija/Komisija (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495), na koju se upućuje u točki 137. pobijane presude, odnosi na Komisijinu argumentaciju u pogledu jezika koji se koriste u Coreperu, valja istaknuti da je Opći sud u točki 122. te iste presude također smatrao da se, općenito, u pogledu argumenata koji se temelje na korištenju jednog ili više jezika kao „jezika vijećanja” institucije Unije, bez dodatnih pojašnjenja ne može pretpostaviti da novozaposleni dužnosnik koji ne vlada nijednim od tih jezika nije sposoban odmah početi učinkovito raditi u instituciji o kojoj je riječ. Iz toga slijedi da Komisija ni u kojem slučaju ne može osnovano tvrditi da je Opći sud povrijedio vlastitu sudsku praksu.
- 80 Naposljetku, kad je riječ o posebnoj prirodi poslova na koje se odnosi sporna obavijest o natječaju, valja istaknuti da je Opći sud u točki 137. pobijane presude utvrdio da opravdanje koje se temelji na cilju raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi nije bilo u dovoljnoj mjeri potkrijepljeno.
- 81 U tom pogledu, Opći je sud samo, u skladu s onim što je navedeno u točkama 70. i 71. ove presude, proveo potrebno razmatranje kako bi se utvrdilo poznavanje jezika koje Komisija objektivno može zahtijevati u interesu službe, s obzirom na posebne dužnosti iz sporne obavijesti o natječaju.
- 82 Kao drugo, kad je riječ o Komisijinim prigovorima usmjerenima protiv točaka 159. do 161. pobijane presude, valja istaknuti da je, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 70. ove presude, na Komisiji bilo da dokaže da je ograničenje izbora drugog jezika bilo prikladno kako bi se ispunile stvarne potrebe dužnosti koje će zaposlene osobe morati obavljati.
- 83 Upravo je to Opći sud u točkama 159. do 161. pobijane presude provjerio time što je utvrdio da podaci koje je Komisija iznijela u pogledu znanja jezika osoblja te institucije zaduženog za poslove revizije u najboljem slučaju dovode do zaključka da, iako bi znanje engleskog jezika moglo biti prednost u internoj komunikaciji u korist uspješnih kandidata spornog natječaja i tako im omogućiti da budu sposobni odmah početi raditi i interno komunicirati, takav zaključak ne vrijedi u odnosu na znanje njemačkog i francuskog jezika.
- 84 Slijedom toga, Opći sud pravilno je zaključio da Komisija nije uspjela dokazati da zadovoljavajuće poznavanje jednog od tih drugih dvaju jezika daje prednost za ostvarenje cilja raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi.
- 85 Budući da nijedan od prigovora nije osnovan, prvi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u definiciji tereta dokazivanja i Komisijinoj obvezi obrazlaganja u obavijesti o natječaju

– *Argumentacija stranaka*

- 86 Komisija tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je preusko u spornoj obavijesti o natječaju definirao i obvezu obrazlaganja opravdanja za predmetno ograničenje i teret dokazivanja osnovanosti tog opravdanja.

- 87 Stoga, kao prvo, teret dokazivanja koji je Opći sud nametnuo Komisiji kako bi dokazala postojanje navedenih opravdanja uvelike prelazi stupanj preciznosti koji zahtijeva sudska praksa jer je Opći sud u zadnjoj rečenici točke 113., prvoj rečenici točke 138. i u točki 157. pobijane presude utvrdio da Komisija nije dokazala da su tri jezika koja su određena kao drugi jezik u spornoj obavijesti o natječaju zapravo bila tri jezika koja svakodnevno upotrebljavaju „sve službe” te institucije.
- 88 Kao drugo, Opći je sud u točki 144. pobijane presude zahtijevao dokazivanje „isključive uporabe” tih triju jezika u Komisijinim postupcima odlučivanja, iako je u toj obavijesti bilo pojašnjeno da institucije Unije ne koriste isključivo, nego uglavnom navedene jezike. Stoga je Opći sud trebao provjeriti je li ta tri jezika stvarno ta institucija upotrebljavala najviše, a ne jesu li oni jedini jezici koji se koriste. Usto, Opći je sud tu istu pogrešku počinio u točkama 159. do 161. te presude, dodavši kriterij razmatranja prema kojem je potrebno ocijeniti daju li tri predmetna jezika „posebnu prednost” kandidatima spornih natječaja.
- 89 Kao treće, suprotno onomu što Opći sud tvrdi u posljednjoj rečenici točke 147. pobijane presude, nije na Komisiji da utvrdi koji se od tih triju jezika može koristiti, a relativna važnost svakog od tih jezika nije relevantna.
- 90 Kao četvrto, Komisija prigovara Općem sudu da je u točki 193. pobijane presude odbio sve statističke podatke koje je podnijela jer se ne može pretpostaviti da točno odražavaju jezična znanja potencijalnih kandidata na predmetnom natječaju.
- 91 Prema mišljenju te institucije, standard dokazivanja koji se zahtijeva na temelju sudske prakse Suda odnosi se na utvrđivanje službenih jezika čije je poznavanje najraširenije u Uniji. Stoga je ograničenje izbora drugog jezika natječaja opravdano objektivnim elementima koji se odnose na rasprostranjenost jezika iz kojih se razumno može zaključiti da ti podaci odgovaraju jezičnim znanjima koje posjeduju osobe koje žele sudjelovati na natječajima Unije. U tim okolnostima nije na Komisiji da dokaže da je takva korelacija pravilno utvrđena.
- 92 Usto, zaključak iz prve rečenice točke 197. pobijane presude, u dijelu u kojem se temelji na istoj pogrešnoj pretpostavci, također je zahvaćen pogreškom koja se tiče prava.
- 93 Naposljetku, kao peto, Komisija tvrdi da je Opći sud u točki 139. pobijane presude napravio isključivo hipotetske ocjene, znatno smanjivši opseg Komunikacije SEC(2000) 2071/6.
- 94 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska osporavaju tu argumentaciju.

– *Ocjena Suda*

- 95 Kao prvo, valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz točke 69. ove presude, svi uvjeti koji se odnose na posebna poznavanja jezika moraju se temeljiti na jasnim, objektivnim i predvidljivim kriterijima kako bi se kandidatima omogućilo da razumiju razloge za takve uvjete, a sudovima Unije da nadziru njihovu zakonitost.
- 96 Posve posebnu važnost ima obrazloženje odluke institucije, tijela, ureda ili agencije Unije zato što zainteresiranoj osobi omogućuje da pri punom poznavanju predmeta odluči je li korisno podnijeti pravni lijek protiv te odluke, a nadležnom sudu da provede svoj nadzor, tako da je ono, dakle, jedan od uvjeta za djelotvornost sudske zaštite, zajamčene člankom 47. Povelje o temeljnim pravima (presuda od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i CRU, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 103. i navedena sudska praksa).

- 97 Kad je riječ o ograničenju izbora jezika 2 u obavijesti u natječaju, Sud je utvrdio da je na Općem sudu da utvrdi jesu li ta obavijest, opće odredbe primjenjive na otvorene natječaje ili dokazi koje je Komisija podnijela sadržavali „konkretne dokaze” na temelju kojih se moglo objektivno utvrditi postojanje interesa službe koji bi u ovom slučaju mogao opravdati to ograničenje (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2019., Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 95.).
- 98 Stoga je Opći sud u pobijanoj presudi pravilno proveo tu provjeru te je u točki 100. te presude i nakon razmatranja provedenog osobito u točkama 93. do 99. te presude, čiji je sadržaj izložen u točkama 28. i 29. ove presude, utvrdio da, čak i s obzirom na opis dužnosti iz obavijesti o spornom natječaju, razlog koji se temelji na potrebi da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi naveden u toj obavijesti ne može, uzimajući u obzir njegov nejasan i opći opis te nepostojanje konkretnih navoda njemu u prilog, opravdati ograničenje izbora drugog jezika predmetnog natječaja na njemački, engleski i francuski.
- 99 Osim toga, Komisija je u svojoj žalbi istaknula da ne osporava točke 86. do 100. pobijane presude.
- 100 Kao drugo, u dijelu u kojem Komisija prigovara Općem sudu da joj je nametnuo neproporcionalni teret dokazivanja, iz točaka 70. i 71. ove presude proizlazi, s jedne strane, da je Komisija morala u okviru ovog predmeta dokazati da je ograničenje izbora drugog jezika natječaja prikladno za ispunjavanje stvarnih potreba u vezi s poslovima koje će zaposlene osobe morati izvršavati, da je ono proporcionalno tim potrebama i da se temelji na jasnim, objektivnim i predvidljivim kriterijima i, s druge strane, da je Opći sud trebao provesti *in concreto* razmatranje je li to ograničenje objektivno opravdano i proporcionalno s obzirom na navedene potrebe te utvrditi ne samo materijalnu točnost dokaznih elemenata koje je podnijela Komisija, njihovu pouzdanost i dosljednost, nego također i jesu li ti elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene navedenog ograničenja te mogu li se njima poduprijeti zaključci koji su na temelju njih izvedeni.
- 101 Doista, upravo je to Opći sud učinio kada je u točkama 106. do 199. pobijane presude razmotrio dokaze koje je Komisija podnijela u prilog razlogu koji se temeljio na potrebi da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi.
- 102 Kao prvo, kad je riječ o prigovorima usmjerenima protiv posljednje rečenice točke 113., prve rečenice točke 138. i točke 157. pobijane presude, čiji je sadržaj izložen u točkama 33., 38. i 41. ove presude, valja utvrditi da, suprotno onomu što tvrdi Komisija, Opći sud uopće nije zahtijevao da ona, kako bi dokazala opravdanost predmetnog ograničenja dokaže da njemački, engleski i francuski koriste sve službe Komisije u svojem svakodnevnom radu.
- 103 Tako je Opći sud u točki 113. pobijane presude samo razmotrio Komisijin argument prema kojem Komunikacija SEC(2000) 2071/6, a osobito njezina točka 2.2. ograničava broj „radnih jezika” te institucije na tri, smatrajući da, uzimajući u obzir osobito kontekst te točke, koja se odnosi na donošenje odluka Komisijina kolegija povjerenika u pisanom postupku, samo upućivanje u njoj na „tri radna jezika Komisije” nije dovoljno za utvrđivanje osnovanosti tog argumenta.
- 104 Prema toj istoj logici, u točkama 136. do 138. pobijane presude, Opći sud utvrdio je, prema svim elementima koje je Komisija iznijela u vezi sa svojom internom praksom u području jezika da, s obzirom na to da je njihov jedini cilj definirati jezike koji su potrebni za različite Komisijine postupke odlučivanja i da iz njih ne proizlazi niti da postoji potrebna veza između tih postupaka i poslova koje će uspješni kandidati u spornim natječajima obavljati, ni da se tri jezika kvalificirana

kao „postupovni jezici” uistinu koriste u njezinim službama u njihovu svakodnevnom radu, ti elementi ne mogu opravdati predmetno ograničenje s obzirom na funkcionalne posebnosti radnih mjesta navedenih u spornoj obavijesti o natječaju.

- 105 Usto, u točki 157. pobijane presude istaknuo je da podaci koje je dostavila Komisija, a koji se odnose na poznavanje jezika osoblja te institucije koje je zaduženo za poslove revizije, ne omogućuju ni sami po sebi ni zajedno s elementima koji se odnose na unutarnju praksu Komisije u području jezika, utvrđivanje jezika sporazumijevanja kojima se različite službe stvarno koriste u svojem svakodnevnom radu, odnosno jezika koji su nužni za obavljanje poslova navedenih u spornoj obavijesti o natječaju i da, stoga, ti podaci ne omogućuju utvrđivanje koji je to jezik ili koji su to jezici čije bi zadovoljavajuće poznavanje učinilo uspješne kandidate natječaja administratorima odmah sposobnima za rad.
- 106 Tako iz točaka 113., 138. i 157. pobijane presude, s obzirom na njihov kontekst, proizlazi da je Opći sud samo ocijenio, i to pravilno, jesu li elementi koje je Komisija podnijela u potporu za opravdanje koje se temelji na potrebi da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi takve prirode da mogu dokazati da su njemački, engleski i francuski jezici koje osoblje službi u kojima će se, u načelu, zaposliti uspješni kandidati natječaja o kojem je riječ, koriste u izvršavanju svojih uobičajenih zadataka, tako da je zadovoljavajuće znanje barem jednog od tih triju jezika potonjih kandidata i potrebno i dovoljno kako bi ti kandidati bili sposobni odmah početi raditi.
- 107 Kao drugo, ta ista razmatranja vrijede u pogledu prigovora usmjerenog protiv ocjene Općeg suda iz točke 144. pobijane presude, prema kojem, u svakom slučaju i neovisno o postojanju veze između postupaka odlučivanja Komisije i posebnih dužnosti iz sporne obavijesti o natječaju, elementi koje ona iznosi u vezi sa svojom internom praksom u području jezika uopće ne upućuju na isključivu uporabu triju „postupovnih” jezika. Naime, u toj točki 144. Opći sud samo je dodatno istaknuo da elementi o kojima je riječ ne mogu potkrijepiti zaključak prema kojem su ti postupci ograničeni na ta tri jezika. Osim toga, mogućnost da osoblje službe u kojoj bi se kandidati na natječaju mogli zaposliti obavlja svoje redovite zadatke na jezicima koji nisu oni na koje je ograničen izbor drugog jezika natječaja može, ovisno o slučaju, dovesti u pitanje potrebu da ti kandidati vladaju jednim od tih jezika kako bi bili sposobni odmah početi raditi.
- 108 Usto, Komisijin prigovor prema kojem je Opći sud u točkama 159. do 161. pobijane presude zahtijevao da zadovoljavajuće poznavanje jednog od jezika određenog kao drugi jezik spornog natječaja daje posebnu prednost uspješnim kandidatima temelji se na pogrešnom tumačenju tih točaka pobijane presude.
- 109 Naime, Opći je sud u točki 161. pobijane presude utvrdio da podaci koje je Komisija iznijela u pogledu poznavanja jezika osoblja te institucije zaduženog za poslove revizije u najboljem slučaju dovode do zaključka da, iako bi vladanje engleskim jezikom moglo dati prednost uspješnim kandidatima spornog natječaja u pogledu interne komunikacije i na taj im način omogućiti da budu sposobni odmah početi raditi i interno komunicirati, takav zaključak ne vrijedi u pogledu njemačkog i francuskog jezika.
- 110 Stoga je Opći sud mogao pravilno zaključiti da Komisija nije uspjela dokazati da je zadovoljavajuće poznavanje njemačkog ili francuskog jezika, a ne neka kombinacija jezika koja uključuje drugi službeni jezik Unije, neophodno kako bi se ostvario cilj raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi.

- 111 Kao treće, iz prethodnih razmatranja proizlazi da se Općem sudu ne može prigovoriti to što je u posljednjoj rečenici točke 147. pobijane presude smatrao da se na temelju bilješki glavnog tajnika Komisije, koje je potonja dostavila i kojima se, u skladu s dokumentom naslovljenim „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”, dodjeljuju trajna odstupanja u određenim područjima dopuštajući podnošenje nacрта akata samo na jednom „postupovnom” jeziku, ne mogu izvesti korisni zaključci jer se na temelju njih ne može utvrditi koji se od tih jezika stvarno može koristiti.
- 112 Kao četvrto, kad je riječ o prigovoru Komisije usmjerenom protiv točaka 193. i 197. pobijane presude, valja utvrditi da se on temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude. Najprije, suprotno onomu što tvrdi Komisija, Opći sud u toj točki 193. uopće nije odbio uzimanje u obzir statističkih podataka o jezicima koji su se najčešće učili u 2012. godini na nižoj razini srednjeg obrazovanja jer Komisija nije dokazala da ti podaci točno odražavaju poznavanje jezika potencijalnih kandidata na spornom natječaju, nego je samo primijetio da je dokazna snaga tih podataka manja jer se odnose na sve građane Unije, uključujući i na osobe koje nisu punoljetne.
- 113 Nadalje, Komisija ne osporava ocjenu Općeg suda iz točke 194. pobijane presude prema kojoj ti podaci jedino mogu dokazati da je broj potencijalnih kandidata na koje utječe ograničenje o kojem je riječ manji nego što bi bio da je taj izbor ograničen na druge jezike.
- 114 Naposljetku i svakako, kao što je to Opći sud u biti istaknuo u točki 195. pobijane presude, tim se istim podacima ne može dokazati da je ograničenje izbora drugog jezika prikladno i nužno za ostvarenje cilja raspolaganja uspješnim kandidatima koji su sposobni odmah početi raditi. Stoga, budući da je Opći sud zaključio, osobito u točkama 149. i 188. te presude, da Komisija nije uspjela podnijeti taj dokaz, statistički podaci o jezicima koji se najviše uče nisu mogli dokazati da je to ograničenje bilo objektivno opravdano s obzirom na taj cilj.
- 115 Kao peto, osporavajući ocjenu iz točke 139. pobijane presude, iznesenu u točki 38. ove presude, koju smatra hipotetskom, te ističući da je Opći sud znatno smanjio opseg Komunikacije SEC(2000) 2071/6, Komisija ne ističe pogrešku koja se tiče prava, nego od Suda zahtijeva da svojom ocjenom tog dokaza zamijeni ocjenu Općeg suda.
- 116 Međutim, iz članka 256. stavka 1. UFEU-a i članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije proizlazi da je žalba ograničena na pravna pitanja i da je stoga Opći sud jedini nadležan utvrditi i ocijeniti relevantne činjenice, kao i dokaze. Ocjena činjenica i dokaza, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, nije dakle pravno pitanje koje je kao takvo podložno nadzoru Suda u okviru postupka povodom žalbe (rješenje od 27. siječnja 2022., FT i dr./Komisija, C-518/21 P, neobjavljeno, EU:C:2022:70, t. 12. i navedena sudska praksa).
- 117 Iz svih tih razmatranja proizlazi da drugi dio prvog žalbenog razloga treba odbiti.

Treći dio, koji se temelji na tome da je Opći sud zahtijevao podnošenje pravno obvezujućeg akta kako bi opravdao ograničenje izbora drugog jezika iz sporne obavijesti o natječaju

– Argumentacija stranaka

- 118 Komisija tvrdi da je Opći sud u točkama 132. do 135. pobijane presude ograničio doseg dokaza koje je ona podnijela u vezi sa svojom internom praksom u području jezika na temelju pogrešnog kriterija ocjene, odnosno postojanja obvezujućeg pravnog akta kojim se definiraju radni jezici

institucije o kojoj je riječ. Međutim, ni iz članka 1.d stavka 6. Pravilnika o osoblju ni iz sudske prakse Suda ne proizlazi da samo takvi akti mogu opravdati ograničenje izbora drugog jezika natječaja.

- 119 Usto, i bilješka glavnog tajnika Komisije koja se odnosi na provedbu Komunikacije SEC(2000) 2071/6 i „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja” sadržani u „Priručniku o radnim postupcima” predstavljaju „interna pravila” u smislu točke 2. Priloga II. spornoj obavijesti o natječaju jer su obvezujući za instituciju.
- 120 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska osporavaju tu argumentaciju.

– Ocjena Suda

- 121 Kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 71. do 73. svojeg mišljenja, taj treći dio prvog žalbenog razloga, prema kojem je Opći sud ograničio doseg dokaza koji se odnose na unutarnju praksu Komisije u području jezika time što je smatrao da samo obvezujući pravni akt može opravdati jezično ograničenje poput onog nametnutog spornom obavijesti o natječaju temelji se na pogrešnom tumačenju točaka 132. do 135. pobijane presude, čiji je sadržaj naveden u točki 35. ove presude.
- 122 Naime, iz tih točaka, u vezi s točkama 136. do 149. pobijane presude, koje su navedene u točkama 36. do 39. ove presude, proizlazi da je Opći sud samo na temelju uvodnih pojašnjenja pravilno utvrdio da se ti elementi ne mogu smatrati pravilima za provedbu općeg jezičnog uređenja, u smislu članka 6. Uredbe br. 1/58, pri čemu je zatim detaljno razmotrio jesu li navedeni elementi takve prirode da opravdavaju ograničenje o kojem je riječ s obzirom na posebnosti radnih mjesta koja su navedena u spornoj obavijesti o natječaju. Stoga zaključak Općeg suda, prema kojem to nije slučaj, ne proizlazi iz nepostojanja unutarnje odluke kojom se utvrđuju radni jezici u Komisiji, što je Opći sud istaknuo u točki 135. pobijane presude, a koju uostalom Komisija nije osporila, nego iz činjenice da je jedini cilj tih istih elemenata definirati jezike nužne za provođenje različitih Komisijinih postupaka odlučivanja.
- 123 Stoga, treći dio prvog žalbenog razloga stoga je neosnovan.
- 124 Iz tih razmatranja proizlazi da prvi žalbeni razlog treba odbiti.

Drugi žalbeni razlog

- 125 Drugi žalbeni razlog obuhvaća sedam dijelova kojima Komisija ističe iskrivljavanje dokaza podnesenih Općem sudu i pogrešku koja se tiče prava.
- 126 Najprije valja podsjetiti na to da su u žalbenom postupku dopušteni prigovori koji se odnose na utvrđivanje činjenica i njihovu ocjenu u pobijanoj odluci kada se tvrdi da je Opći sud iznio tvrdnje čija materijalna netočnost proizlazi iz dijelova spisa ili da je iskrivio dokaze koji su mu podneseni (presuda od 18. siječnja 2007., PKK i KNK/Vijeće, C-229/05 P, EU:C:2007:32, t. 35.).
- 127 U tom pogledu, kada navodi da je Opći sud iskrivio dokaze, žalitelj mora, primjenom članka 256. UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda, precizno navesti dokaze koji su prema njegovu mišljenju iskrivljeni i dokazati pogreške u analizi koja je prema njegovoj ocjeni dovela do toga da je Opći sud iskrivio dokaze.

Usto, iskrivljavanje treba očito proizlaziti iz sadržaja spisa, a da nije potrebno pristupiti novoj ocjeni činjenica i dokaza (presuda od 28. siječnja 2021., Qualcomm i Qualcomm Europe/Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, t. 43.).

- 128 Osim toga, iako se iskrivljavanje dokaza može sastojati od tumačenja nekog dokumenta suprotno njegovu sadržaju, ono mora očito proizlaziti iz spisa podnesenog Sudu i pretpostavlja da je Opći sud očito prekoračio granice razumne ocjene tih dokaza. U tom pogledu nije dovoljno dokazati da bi dokument mogao biti predmetom tumačenja različitog od onog koje je usvojio Opći sud (presuda od 28. siječnja 2021., Qualcomm i Qualcomm Europe/Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, t. 44.).
- 129 Sedam dijelova drugog žalbenog razloga valja analizirati s obzirom na ta načela.

Prvi dio drugog žalbenog razloga, koji se temelji na iskrivljavanju Komunikacije SEC(2000) 2071/6 i njezinu odobravanju od strane Komisijinih povjerenika

– Argumentacija stranaka

- 130 Komisija ističe da je u točkama 112. do 117. i 138. pobijane presude Opći sud iskrivio smisao i doseg Komunikacije SEC (2000) 2071/6. Kao prvo, Komisija ističe, kad je riječ o točki 113. pobijane presude, da ta komunikacija, ne predstavlja običnu ocjenu postupaka odlučivanja institucije, nego jasno ograničava broj njezinih radnih jezika na tri, kao što to proizlazi iz točke 2.2. te komunikacije.
- 131 Kao drugo, upućivanje u toj točki 2.2. na okolnost da dokument može biti odobren na izvornom jeziku ne znači, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točki 115. pobijane presude, da prestaje obveza da ga se odobri i na jednom od triju radnih jezika.
- 132 Kao treće, činjenici sudjelovanja službe za prevođenje ne može se priznati važnost koju joj je Opći sud pripisao u točkama 116. i 138. pobijane presude. Naime, cilj je tog sudjelovanja bio samo osigurati učinkovitije upravljanje resursima u različitim službama i nimalo nije mijenjao činjenicu da osobito u službi koja je autor nacрта akta koji treba podnijeti povjerenicima Komisije, s obzirom na njezino aktivno sudjelovanje u postupku odlučivanja i obvezu poštovanja jezičnog uređenja navedenog u točki 4. navedene komunikacije, moraju raditi dužnosnici koji vladaju trima radnim jezicima.
- 133 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela žalbenog razloga jer je Komisija samo zahtijevala od Suda da ponovno ocijeni dokaze koje je podnijela Općem sudu, a da nije dokazala da ih je iskrivio.

– Ocjena Suda

- 134 Valja utvrditi da Opći sud, suprotno onomu što tvrdi Komisija, prilikom razmatranja Komunikacije SEC(2000) 2071/6 u točkama 112. do 117. i 138. pobijane presude, čiji je sadržaj naveden u točkama 33. i 38. ove presude, nije ni na koji način iskrivio tu komunikaciju.
- 135 U tom pogledu valja istaknuti da iz točke 1.2. Komunikacije SEC(2000) 2071/6 proizlazi da je njezin cilj utvrditi načine i sredstva koja omogućuju učinkovitije i transparentnije postupke odlučivanja. U tu svrhu ta obavijest u točkama 2. i 3. utvrđuje postupke koji su na snazi te u

točki 4. predlaže sredstva za njihovo pojednostavljivanje kao i, u točki 5., druge mjere koje je potrebno poduzeti. Kad je riječ osobito o točki 2.2. te obavijesti, u njoj se ističe, među ostalim, da se u okviru pisanog postupka „dokumenti moraju prosljeđivati na trima radnim jezicima Komisije”, dok se u okviru postupka ovlašćivanja tekst odluke koju treba donijeti „predstavlja na samo jednom radnom jeziku i/ili u svojim izvornim verzijama”.

- 136 Stoga Opći sud očito nije iskrivio Komunikaciju SEC(2000) 2071/6, kada je u točki 113. pobijane presude utvrdio da je njezin predmet „u biti ocjenjivanje različitih vrsta postupaka odlučivanja Komisijinih povjerenika [...] i predlaganje pojednostavnjenja tih postupaka” i da, „[u] tom kontekstu i upućujući na točno određenu vrstu postupka, odnosno na pisani dio postupka”, točka 2.2. Komunikacije, čiji je odlomak o kojem je riječ osim toga vjerno reproduciran, upućuje na „radne jezike”. Usto, Opći sud ni na koji način nije prekoračio granice razumne ocjene te točke 2.2. smatrajući da samo to upućivanje nije dovoljno da bi se utvrdilo da su njemački, engleski i francuski jezici koje sve Komisijine službe stvarno koriste u svojem svakodnevnom radu.
- 137 Isto vrijedi kad je riječ o utvrđenju Općeg suda iz točke 115. pobijane presude, u kojoj se samo vjerno reproducira točka 2.2. Komunikacije SEC(2000) 2071/6 u pogledu jezičnog uređenja primjenjivog u okviru postupka ovlašćivanja i ocjeni iz točke 114. te presude da potonji sustav kvalificira doseg navedenog upućivanja. Osim toga, to utvrđenje nije dovedeno u pitanje točkom 4. te obavijesti, na koju Komisija upućuje, a koja navodi, među ostalim, da predložene mjere imaju za učinak pojednostavljivanje jezičnih zahtjeva u području odluka, pri čemu ističe da, kada je akt donesen u pisanom postupku, „prijedlog treba biti dostupan barem na radnim jezicima Komisije”, dok se u slučaju odluka donesenih u postupcima ovlašćivanja ili delegacije „tekst sastavlja samo na jeziku ili jezicima stranke ili stranaka kojima je odluka upućena”.
- 138 Usto, Opći sud nije iskrivio ni točku 5.2. Komunikacije SEC(2000) 2071/6, naslovljenu „Pojednostavnjenje jezičnog uređenja”, navodeći u točki 116. pobijane presude da ona „ističe ulogu Komisijine Glavne uprave za prevođenje (GU)” s obzirom na to da pojašnjava da je „jedan od glavnih uzroka kašnjenja u započinjanju ili završetku pisanih postupaka i postupaka ovlašćivanja čekanje prijevoda, uključujući tekstova koje su revidirali pravnici lingvisti, zbog čega je neophodno prosljeđivanje predmetnih dokumenata [toj upravi] za prevođenje na vrijeme”, te smatrajući u točki 114. te presude da ta točka 5.2. također pojašnjava doseg upućivanja na „radne jezike” Komisije.
- 139 Stoga je Opći sud, bez iskrivljavanja Komunikacije SEC(2000) 2071/6 u točki 117. pobijane presude mogao zaključiti da točka 2.2. te komunikacije ne dopušta izvođenje korisnih zaključaka o stvarnoj uporabi njemačkog, engleskog i francuskog jezika u svakodnevnom radu službi Komisije, ni *a fortiori* u obavljanju dužnosti na koje se odnosi pobijana obavijest.
- 140 Isto tako, Opći sud uopće nije iskrivio točku 5.2. navedene komunikacije smatrajući u točki 138. pobijane presude da ona upućuje na to da nije služba koja je odgovorna za materijalni sadržaj dokumenta, nego GU za prevođenje, ona koja utvrđuje verzije tog dokumenta na jezicima postupka koji su potrebni za njegovo prosljeđivanje povjerenicima Komisije, dok se zadatak odgovorne službe ograničava na provjeru prevedenog teksta.
- 141 Međutim, budući da ne postoji nikakvo iskrivljavanje, važnost koju Opći sud pridaje jednoj ili drugoj mogućnosti koje su izričito predviđene u navedenoj komunikaciji ulazi u ocjenu dokaza koja po svojoj prirodi nije u nadležnosti Suda u žalbenom postupku.
- 142 Slijedom toga, prvi dio drugog žalbenog razloga ne može se prihvatiti.

Drugi dio, koji se temelji na iskrivljavanju Poslovnika Komisije i njegovih Provedbenih pravila

– Argumentacija stranaka

- 143 Komisija ističe da je Opći sud u točkama 119. do 126. pobijane presude iskrivio vezu između Poslovnika Komisije, Provedbenih pravila tog Poslovnika, Komunikacije SEC(2000) 2071/6, kao i dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”.
- 144 Naime, Opći je sud selektivno protumačio Provedbena pravila Poslovnika Komisije, te nije uzeo u obzir to da predsjednik te institucije može odrediti jezike na kojima dokumenti moraju biti dostupni, uzimajući u obzir minimalne potrebe povjerenika ili potrebe povezane s donošenjem akta.
- 145 Međutim, predsjednik Komisije primijenio je tu mogućnost donošenjem Komunikacije SEC(2000) 2071/6.
- 146 Stoga, iako se u toj komunikaciji precizno ne navode tri radna jezika koje povjerenici moraju koristiti, ona potvrđuje internu praksu u vezi s upotrebom njemačkog, engleskog ili francuskog jezika u postupcima odlučivanja Komisije.
- 147 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer je Komisija samo zahtijevala od Suda da ponovno ocijeni dokaze koje je podnijela Općem sudu, a da nije dokazala da ih je on iskrivio.

– Ocjena Suda

- 148 Valja utvrditi da Komisija ne osporava da je Opći sud u točkama 119. do 126. pobijane presude na potpuno vjerodostojan način podsjetio na relevantne odredbe Poslovnika Komisije i njegova Provedbena pravila, prije nego što je proveo analizu sadržaja dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”.
- 149 Stoga, ono što Komisija prigovara Općem sudu jest da se ograničio na takvo podsjećanje, iako je trebao utvrditi da ti dokumenti potvrđuju upotrebu njemačkog, engleskog i francuskog jezika kao radnih jezika.
- 150 Međutim, valja utvrditi da ne samo da Komisija dovodi u pitanje ocjenu navedenih dokumenata, a da nije dokazala na koji je način Opći sud iskrivio te dokumente, nego se, usto, njezina argumentacija temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude.
- 151 Naime, suprotno onomu što tvrdi Komisija, Opći sud uopće se nije ograničio na iznošenje sadržaja relevantnih odredbi tih istih dokumenata. Naprotiv, on ih je u potpunosti ocijenio zajedno s drugim elementima koji se odnose na unutarnju praksu Komisije u jezičnom području, uključujući i s Komunikacijom ESA(2000) 2071/6, utvrđujući, s jedne strane, u točki 132. pobijane presude, da ti tekstovi, razmatrajući ih u cjelini, „samo odražavaju davno uspostavljenu upravnu praksu unutar te institucije koja se sastoji od toga da se njemački, engleski i francuski koriste kao jezici na kojima se sastavljaju dokumenti za podnošenje na odobrenje kolegiju povjerenika” i, s druge strane, u točkama 137. i 138. te presude, da ni iz tih tekstova ni iz drugih elemenata spisa ne proizlazi da „postoji potrebna veza između Komisijinih postupaka odlučivanja, posebno onih koji se odvijaju u Kolegiju povjerenika i poslova koje će uspješni kandidati spornog natječaja

vjerojatno izvršavati” ili da „sva tri jezika [o kojima je riječ] stvarno koriste službe u svojem svakodnevnom radu”. Zbog toga je Opći sud u točki 149. navedene presude zaključio da se tim tekstovima ne može dokazati da ograničenje o kojem je riječ može odgovarati stvarnim potrebama službe i stoga utvrditi, s obzirom na posebnosti radnih mjesta iz te obavijesti, interes službe da novozaposlene osobe budu sposobne odmah početi raditi.

- 152 Stoga Komisija zapravo samo tvrdi da se dokumenti na koje se poziva mogu tumačiti drukčije od onoga kako ih je protumačio Opći sud, što nije dokaz o iskrivljavanju tih dokumenata, kao što je to navedeno u točki 128. ove presude.
- 153 Iz toga proizlazi da se drugi dio drugog žalbenog razloga ne može prihvatiti.

Treći dio, koji se temelji na iskrivljavanju dijela koji se odnosi na „Jezične zahtjeve koji ovise o postupku donošenja”, sadržane u Priručniku o radnim postupcima

– Argumentacija stranaka

- 154 Komisija ističe da je Opći sud u točkama 145. do 149. pobijane presude iskrivio smisao i doseg dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”.
- 155 Komisija osobito tvrdi da je u svojoj ocjeni tog dokumenta Opći sud očito zanemario dva aspekta. Tako Opći sud nije uzeo u obzir da, s jedne strane, postojanje sustava odstupanja više potvrđuje nego što osporava pravilo o trima postupovnim jezicima i, s druge strane, navedeni dokument nedvosmisleno potvrđuje da su službe institucije morale poštovati jezične zahtjeve utvrđene u toj instituciji.
- 156 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer je Komisija samo zahtijevala od Suda da ponovno ocijeni dokaze koje je podnijela Općem sudu, a da nije dokazala da ih je Opći sud iskrivio.

– Ocjena Suda

- 157 Valja utvrditi da je tim prigovorom Komisija zapravo zahtijevala od Suda da svojom ocjenom dokumenata naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja” zamijeni ocjenu Općeg suda, a da nije dokazala da je on očito prekoračio granice razumne ocjene tog dokumenta.
- 158 Stoga ta argumentacija nije dokaz, kao što je to navedeno u točki 128. ove presude, iskrivljavanja dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”.
- 159 U tim je okolnostima treći dio drugog žalbenog razloga nedopušten.

Četvrti dio, koji se temelji na nepostojanju opće ocjene Komunikacije SEC (2000) 2071/6, Komisijina Poslovnika i njegovih Provedbenih pravila, kao i odjeljka koji se odnosi na „Jezične zahtjeve koji ovise o postupku donošenja”

– Argumentacija stranaka

- 160 Komisija tvrdi da je Opći sud, kvalificirajući u točki 132. pobijane presude da Komunikacija SEC(2000) 2071/6 odražava upravnu praksu, Poslovnik i njegova Provedbena pravila, kao i dokument naslovljen „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja”, zanemario činjenicu da ti dokumenti utvrđuju pravno obvezujuće pravilo za Komisiju prilikom donošenja akata.
- 161 U tim je okolnostima Opći sud u točkama 132. do 137. i 139. pobijane presude iskrivio te dokumente time što im nije priznao svojstvo internih pravila iz točke 2. Priloga II. spornog obavijesti o natječaju, koje je trebao uzeti u obzir prilikom ocjene zakonitosti iznesenog obrazloženja u pogledu objektivne prirode i proporcionalnosti ograničenja o kojem je riječ.
- 162 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer je Komisija samo zahtijevala od Suda da ponovno ocijeni dokaze koje je podnijela Općem sudu, a da nije dokazala da ih je on iskrivio.

– Ocjena Suda

- 163 Najprije valja podsjetiti na to da je Opći sud u točkama 136. i 137. pobijane presude utvrdio da je jedini cilj dokumenata navedenih u točkama 107. i 108. te presude definirati jezike koji su nužni za odvijanje različitih postupaka odlučivanja te institucije, ali da se na temelju njih ne može utvrditi potrebna veza između tih postupaka i poslova koje će uspješni kandidati spornog natječaja moći izvršavati.
- 164 Komisija smatra da, uzimajući u obzir obvezujuću snagu jezičnog uređenja u toj instituciji, Opći sud nije mogao, a da pritom ne iskrivljuje te dokumente, zaključiti da takva veza nije postojala.
- 165 Međutim, s jedne strane, iz točke 122. ove presude proizlazi da, suprotno onomu što se čini da smatra Komisija, Opći sud nije došao do tog zaključka zato što jezični sustav koji se primjenjuje na različite postupke odlučivanja nema obvezujuću snagu u toj instituciji.
- 166 S druge strane, Komisija nije dokazala da je Opći sud, time što je došao do navedenog zaključka, očito prekoračio granice razumne ocjene navedenih dokumenata koje je, suprotno onomu što, čini se, tvrdi Komisija, ocijenio i pojedinačno i u cijelosti.
- 167 Iz tih razmatranja proizlazi da se četvrti dio drugog žalbenog razloga ne može prihvatiti.

Peti dio, koji se temelji na iskrivljavanju Komunikacije SEC(2006) 1489 final

– Argumentacija stranaka

- 168 Komisija smatra da je Opći sud u točkama 140. do 143. pobijane presude iskrivio Komunikaciju SEC(2006) 1489 *final* i osobito njezin prilog naslovljen „Pravila za prevođenje nakon 2006.”.

- 169 Konkretno, Komisija prigovara Općem sudu da je povrijedio, time što je u točki 141. te presude naveo da se ta pravila o prijevodu odnose na dokumente sastavljene na njemačkom, engleskom i francuskom jeziku kao ciljnim jezicima, a ne kao izvornim jezicima, činjenicu da su ta tri jezika bila jezici prijevoda dokumenata za internu uporabu i da se samo na te jezike trebao prevesti najveći dio dokumenata namijenjenih takvoj uporabi. Stoga službe institucije trebaju raditi na temelju prijevoda dokumenta na jedan od navedenih jezika.
- 170 Okolnost da su određeni dokumenti prevedeni na sve službene jezike u tom pogledu nije relevantna jer se takav prijevod odnosi samo na dokumente namijenjene vanjskoj upotrebi.
- 171 Usto, razmatranje argumenta koji se odnosi na „sive” prijevode iz točke 142. pobijane presude dodatno je iskrivljavanje jer se Opći sud usredotočio na sadržaj iznimno ograničene točke predmetnog dokumenta zanemarujući širi doseg koji proizlazi iz ostatka tog dokumenta.
- 172 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer je Komisija samo zahtijevala od Suda da ponovno ocijeni dokaze koje je podnijela Općem sudu, a da nije dokazala da ih je on iskrivio.

– *Ocjena Suda*

- 173 U točkama 140. do 143. pobijane presude Opći sud utvrdio je da se ocjena Komunikacije SEC(2000) 2071/6, Poslovnika Komisije i njegovih Provedbenih pravila, kao i dokumenta naslovljenog „Jezični zahtjevi koji ovise o postupku donošenja” ne može dovesti u pitanje samo argumentima koje Komisija temelji na Komunikaciji SEC(2006) 1489 *final* i, osobito, njezinu prilogu naslovljenom „Pravila za prevođenje nakon 2006.”, odnosno kao što iz njih proizlazi, da kad je riječ o dokumentima za internu uporabu, da se samo zahtijeva prijevod na engleski, francuski i njemački, uz eventualno izvorni jezik i da, osim toga, Komisijine službe moraju dostaviti prijevode koristeći se jezičnim vještinama svojeg osoblja, koji su poznati kao „sivi” prijevodi.
- 174 U tom pogledu, Opći je sud istaknuo, s jedne strane, u točki 141. pobijane presude, da sadržaj Komunikacije SEC(2006) 1489 *final* nije poništiti, nego, upravo suprotno, potvrditi ocjenu navedenu u točkama 137. i 138. ove presude. Naime, „Pravila za prevođenje nakon 2006.” navedena u prilogu toj komunikaciji ne spominju njemački, engleski i francuski osim kao ciljne jezike na koje se trebaju prevesti određene kategorije dokumenata, bez ikakva određivanja izvornih jezika tih dokumenata. Osim toga, za veliku većinu kategorija dokumenata navedenih u tom prilogu predviđen je prijevod na sve službene jezike, dok je prijevod samo na njemački, engleski i francuski zapravo iznimka.
- 175 U točki 142. pobijane presude Opći je sud utvrdio, s druge strane, kad je riječ o argumentu koji se temelji na izradi „sivih” prijevoda, da on nije potkrijepljen nijednim elementom koji se odnosi na točan omjer te vrste prijevoda u odnosu na ukupan opseg prijevoda koji se izvrše u Komisiji. Iako Komunikacija SEC(2006) 1489 *final* u točki 2.2. navodi da je „iznimno teško kvantificirati te prijevode zbog nedostatka pouzdanih pokazatelja”, ona ipak u točki 3.1. navodi procjenu za 2007. godinu prema kojoj je GU za prevođenje prevela 1 700 000 stranica, dok su „sivi” prijevodi doseg-nuli 100 000 stranica. Međutim, ta potonja brojka odnosi se na sve Komisijine službe zajedno, ne uzimajući u obzir GU za prevođenje, te je više nego očito da su „sivi” prijevodi predstavljali vrlo malen broj prijevoda u odnosu na opseg prijevoda navedene uprave. Naposljetku i prije svega, nije-dan element u spisu ne omogućuje dokazivanje da su tri prethodno navedena jezika jezici na koje se prevode ti „sivi” prijevodi.

- 176 Doista, valja utvrditi da Komisija nije dokazala da je ocjena Komunikacije SEC(2006) 1489 *final* i njezina priloga naslovljenog „Pravila o prijevodu nakon 2006.“, koju je Opći sud proveo u tim točkama pobijane presude, očito pogrešna, nego se zapravo ograničava na tvrdnju da se ti tekstovi mogu tumačiti drukčije od onoga kako ih je protumačio Opći sud.
- 177 U tim okolnostima peti dio drugog žalbenog razloga ne može se prihvatiti.

Šesti dio, koji se temelji na iskrivljavanju podataka koji se odnose na jezike kojima se koriste članovi osoblja Komisije zaduženi za poslove revizije i na povredu obveze obrazlaganja

– *Argumentacija stranaka*

- 178 Komisija smatra da je Opći sud, s obzirom na to da je u točkama 157. do 161. pobijane presude pogrešno definirao kriterij za ocjenu dokaznih elemenata, što ona navodi u okviru svojeg prvog žalbenog razloga, iskrivio, u točkama 157. do 163. te presude, podatke koji se odnose na jezike koje koriste članovi osoblja Komisije zaduženi za poslove revizije, smatrajući da se na temelju njih nije moglo dokazati da je poznavanje jednog od triju jezika o kojima je riječ kandidatima na spornom natječaju omogućavalo da budu sposobni odmah početi raditi. U tom pogledu podsjeća na to da je radi opisa jezičnog radnog okruženja u kojem će uspješni kandidati na spornom natječaju morati obavljati svoje poslove ona dostavila statističke podatke o drugom i trećem jeziku kojim vladaju administratori koji obavljaju poslove revizije.
- 179 Stoga Opći sud nije mogao zanijekati relevantnost tih podataka a da pritom ne povrijedi njihovu prirodu jer oni dokazuju da kombinacija triju jezika koji su određeni kao drugi jezik u spornoj obavijesti o natječaju omogućuje učinkovitu komunikaciju među osobljem, osiguravajući da uspješni kandidati budu sposobni odmah početi raditi.
- 180 Usto, Opći se sud nije mogao ograničiti na to da u analizi tih podataka primijeni isključivo kvantitativni kriterij, kako bi zaključio da samo vladanje engleskim jezikom donosi prednost u jezičnom okruženju Komisijine službe na koju se odnosi sporna obavijest o natječaju.
- 181 Naime, suprotno onomu što je Opći sud smatrao u točki 162. pobijane presude, podaci o trećem jeziku kojim vladaju članovi osoblja predmetnih službi relevantni su za davanje najpreciznije slike tog jezičnog okruženja.
- 182 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer Komisija od Suda samo zahtijeva da potvrdi njezinu ocjenu dokaznih elemenata koje je podnijela Općem sudu, a da pritom nije dokazala da je Opći sud na bilo koji način iskrivio te dokaze.

– *Ocjena Suda*

- 183 Valja podsjetiti na to da je Opći sud u točki 157. pobijane presude utvrdio da se na temelju podataka koje je dostavila Komisija ne može utvrditi koji je to jezik ili koji su to jezici koje stvarno koriste različite službe iz kojih potječu ti podaci u svojem svakodnevnom radu. Uostalom, proširio je to utvrđenje, u točki 158. pobijane presude, na podatke o poznavanju jezika osoblja koje radi u području revizije, kao i na osoblje iz funkcijske skupine AST i kategoriju ugovornog osoblja.

- 184 Usto, u točkama 159. do 161. pobijane presude Opći je sud istaknuo da iz podataka koje je podnijela Komisija proizlazi da, suprotno poznavanju engleskog jezika, poznavanje njemačkog i francuskog jezika ne pruža posebnu prednost u odnosu na poznavanje drugih službenih jezika Unije s obzirom na potrebu raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi.
- 185 Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 82. do 84., 105. i 108. do 110. ove presude, Opći je sud pravilno temeljio razmatranje opravdanja ograničenja o kojem je riječ na takvom zahtjevu.
- 186 Konkretno, u skladu s točkama 108. i 109. ove presude, valja istaknuti da Komisija pogrešno tumači pobijanu presudu kada Općem sudu prigovara da se u točkama 159. i 161. pobijane presude oslonio na pojam „prednost”. Naime, pretjerano bi bilo zaključiti da se ograničio na kvantitativnu ocjenu podataka koje je podnijela Komisija, jer je Opći sud u njoj pravilno istaknuo to da poznavanje njemačkog i francuskog jezika nije više opravdano od poznavanja nekog drugog jezika Unije.
- 187 Usto, kad je riječ o podacima iz točke 162. pobijane presude, koji se odnose na jezična poznavanja koja su prijavili administratori zaduženi za poslove predviđene spornom obavijesti o natječaju u pogledu njihova trećeg jezika, valja istaknuti da su ti podaci navedeni „iako [njihov] sadržaj [...] ni na koji način ne mijenja ocjenu iznesenu u točki 161. [pobijane presude]”.
- 188 S obzirom na to da je obrazloženje navedeno u točki 162. pobijane presude dodatno, prigovori koji se odnose na iskrivljavanje tih podataka kao i na proturječno obrazloženje usmjereni protiv tog argumenta bespredmetni su.
- 189 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da šesti dio drugog tužbenog razloga treba odbiti.

Sedmi dio, koji se temelji na iskrivljavanju Odluke 22-2004, bilješke od 11. studenoga 1983., kao i podataka o poznavanju jezika osoblja Revizorskog suda

– Argumentacija stranaka

- 190 Komisija ističe da Odluku 22/2004 i bilješku od 11. studenoga 1983. treba tumačiti zajedno kako bi se ocijenila potreba da kandidati na spornom natječaju posjeduju zadovoljavajuće poznavanje jednog od triju jezika koji su određeni kao drugi jezik u skladu sa spornom obavijesti o natječaju.
- 191 Međutim, ograničavajući se na pojedinačno čitanje tih dokumenata, Opći sud pogrešno je zaključio da oni nisu relevantni za utvrđivanje jezika sporazumijevanja koji se koriste na Revizorskom sudu.
- 192 Prema Komisijinu mišljenju, statistički podaci o jezicima kojima vlada osoblje Revizorskog suda omogućuju utvrđenje da se njemački, engleski i francuski jezik najčešće koriste kao jezici sporazumijevanja u toj instituciji. Stoga je Opći sud samo pod cijenom iskrivljavanja tih podataka mogao smatrati da se njima ne može opravdati predmetno ograničenje s obzirom na cilj raspolaganja administratorima koji su sposobni odmah početi raditi.
- 193 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu prigovor nedopuštenosti tog dijela drugog žalbenog razloga jer Komisija od Suda samo zahtijeva da potvrdi njezinu ocjenu dokaznih elemenata koje je podnijela Općem sudu, a da pritom nije dokazala da je Opći sud na bilo koji način iskrivio te elemente.

– *Ocjena Suda*

- 194 Kao prvo, valja istaknuti da je Opći sud u biti smatrao u točkama 173., 174. i 177. pobijane presude da u dijelu u kojem se Odluka 22-2004 i bilješka od 11. studenoga 1983. ograničavaju na utvrđivanje jezičnog sustava i sustava prevođenja koji se primjenjuju osobito na sjednicama Revizorskog suda, ti dokumenti ne omogućuju donošenje korisnih zaključaka o radnim jezicima ili jezicima sporazumijevanja koje koriste sve službe te institucije.
- 195 Tako je Opći sud u točki 173. pobijane presude podsjetio na predmet Odluke 22-2004, koji je, kao što to proizlazi iz njezina naslova, utvrđenje „pravila o prevođenju dokumenata u svrhu sastanaka Suda, revizorskih skupina i upravnog odbora”.
- 196 Usto, Opći je sud u točki 177. pobijane presude utvrdio da se bilješka od 11. studenoga 1983. odnosila na sustav prijevoda na sjednicama članova Revizorskog suda.
- 197 Međutim, Komisija ne osporava da je Opći sud pravilno utvrdio predmet Odluke 22-2004 i bilješke od 11. studenoga 1983., ali mu prigovara da je proveo pogrešnu ocjenu tih dokumenata, a da nije utvrdio njihovo iskrivljavanje.
- 198 Kao drugo, valja istaknuti to da je u točkama 178. i 179. pobijane presude Opći sud istaknuo da se predmet bilješke od 11. studenoga 1983. potpuno razlikuje od onog Odluke 22/2004 i da se stoga ne može prihvatiti Komisijin argument kojim ona u biti nastoji utvrditi da je, posebno putem te bilješke, njemački dodan dvama „jezicima sastavljanja/jezicima posrednicima” koji su, prema toj potonjoj odluci, engleski i francuski. Nadalje, čak i pod pretpostavkom da navedena bilješka odražava praksu koja se još uvijek primjenjuje u pogledu prijevoda na sastancima članova Revizorskog suda, ipak, kao što to proizlazi iz teksta te bilješke, takva činjenična situacija temelji se na zajedničkom sporazumu njegovih članova kao i na „dobroj volji” svakoga od njih, odnosno na elementima koji se u svakom trenutku mogu promijeniti.
- 199 Slijedom toga, pobijanoj presudi ne može se prigovoriti da se temelji na izoliranom tumačenju Odluke 22-2004. Usto, Komisija nije dokazala da je Opći sud u točki 179. pobijane presude očito prekoračio granice razumne ocjene te odluke ili bilješke od 11. studenoga 1983.
- 200 Kao treće, zbog razloga izloženih u točkama 184. do 186. ove presude, Općem sudu ne može se prigovoriti da je iskrivio podatke koje je Komisija podnijela u pogledu jezičnog poznavanja osoblja Revizorskog suda time što je u točki 187. pobijane presude utvrdio da ti podaci ne mogu opravdati predmetno ograničenje s obzirom na cilj raspolaganja uspješnim kandidatima koji su sposobni odmah početi raditi.
- 201 Budući da se sedmi dio ne može prihvatiti, slijedom toga valja odbiti drugi žalbeni razlog u cijelosti.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 202 Komisija ističe da, s obzirom na to da je Opći sud prihvatio tužbu u prvom stupnju na temelju, s jedne strane, pogrešne pravne ocjene opravdanja predmetnog ograničenja i, s druge strane, iskrivljavanjem dokaznih sredstava koje je ta institucija podnijela, obrazloženje pobijane presude u vezi s drugim dijelom sporne obavijesti o natječaju zahvaćeno je pogreškom koja se tiče prava.
- 203 Talijanska Republika i Kraljevina Španjolska ističu nedopuštenost tog žalbenog razloga jer nije samostalno obrazložen, nego samo ponavlja argumentaciju koja se temelji na navodnoj pogrešci koja se tiče prava u vezi s predmetnim ograničenjem.

Ocjena Suda

- 204 Iz ocjena koje se odnose na prvi i drugi žalbeni razlog proizlazi da Komisija nije dokazala postojanje pogrešaka koje se tiču prava i iskrivljavanje navedenih dokaza.
- 205 Budući da se treći tužbeni razlog temelji na tim istim navodima, valja ga odbiti kao neosnovan.
- 206 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da, s obzirom na to da nijedan žalbeni razlog nije prihvaćen, žalbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 207 U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 208 Budući da je Talijanska Republika postavila zahtjev da se Komisiji naloži snošenje troškova i da ona nije uspjela u postupku, Komisiji valja naložiti snošenje troškova.
- 209 Članak 184. stavak 4. Poslovnika predviđa da kada stranka koja je intervenirala u prvostupanjski postupak, a nije sama podnijela žalbu, sudjeluje u pisanom ili usmenom dijelu postupka pred Sudom, Sud može odlučiti da ona sama snosi vlastite troškove. U ovom slučaju, budući da Kraljevina Španjolska nije sama podnijela žalbu, ali je bila intervenijent u prvostupanjskom postupku te je sudjelovala u pisanom i usmenom dijelu postupka pred Sudom te zatražila da se Komisiji naloži snošenje troškova, valja odlučiti da će Kraljevina Španjolska snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Žalba se odbija.**
- 2. Europska komisija snosit će, osim vlastitih, i troškove Talijanske Republike.**
- 3. Kraljevina Španjolska snosit će vlastite troškove.**

Potpisi